ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீரங்கநாதர் துணை.

திருவரங்கச்சந்நிதிமுறை.

காவேரியின்மத்தியில்
அரங்கமாநகரில்
வைகுண்ட விமானத்தின் திருமகள் நிலமகள்
சமேதராயும் விபீஷணாழ்வார்கவரிவீசவும்
நாரதமகாமுனிவர் யாழ்வாசிக்கவும் ஆயி
ரம் பணாமுடியையுடைய சேஷசயனத்
தின்கண் அரியநித்திரைசெய்கின்ற
கார்வண்ண சொரூபியாகிய

ஸ்ரீ ரங்க நாயகர்

திருவருள்பெற்று
அரியக்குடியில் மடங்கட்டி வசிக்கின்ற
நமசிவாயநாவலர் பாடியது.

இஃது
மயிலம்
சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு.

இ[illegible]ா

நாராயணசாமிநாயுடு அவர்களது
ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுகூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௯௨ ௵.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அவையடக்கம்.

ஜெயமாகவாழுமெழுவகைத் தோற்றமுஞ்சித்திரத்தில்
நயமாயெழுதத்துணிந்ததைப் போலரிகாரணன்மேற்
சுயமாயுரைத்துதித்த மின்மாலையைத்தொல்லுலகில்
நயவாய்ப்பரிந்தருண்மேலோர் திருவடித்தாட்டுணையே.

கடல்கிழக்குத்தெற்குகரை புரளும்வெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக்கரையும்-வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதஞ்
சோளநாட்டெல்லை யெனச்சொல்,

இவ்விதமாகச்சொல்லப்பட்ட சோழவளநாட்டுச் [illegible]ன புதுக்கோட்டையென்னுஞ் சமஸ்தானத்தில்சற்றேறக்கு[illegible]௰) வருடத்துக்குள்ளாக பிரதானிக்கஞ் செய்திருந்த தக்ஷிணத்துவேளான் குலதிலகராகியும், சிவபூசை-சிவார்ச்சனை-சிவபத்தி சிவனடியார் நேசவிசுவாசஞ் சிறந்தவராகியும், விளங்காநின்ற ஸ்ரீமது வைகுந்தம்பிள்ளையினுடைய நல்வினைப்பயனால் மிகுந்தசந்ததியான தானப்பிள்ளையினது மாபிற்றோன்றிய பொன்[illegible]ம்பலம பிள்ளையின் நன்னயப்புத்திரராயும், ஸ்ரீரங்கநாதருடைய அனுக்கிரகம்பெற்று (௬௰) வயதுசெ[illegible]று இப்போது அரியக்குடியில் மடங்கட்டி அந்தமடத்தில் வசிக்கின்ற சுத்தப்பிரமச் சைதன்யமுடைய நமசிவாயனென்னும் நட[illegible]யர்பூண்ட நாவலன்பாடிய இத்திருவரங்கச் சந்நிதிமுறையை யாவ[illegible]மெளிதி லுணரும்பொருட்டு, களத்தூர் தமிழ்ப்புலவர் - வேதகிரி முதலியார் குமாரர் ஆறுமுகமுதலியாரால் பிழையறப் பரிசோதித்து நிறைவேறியது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கார்வண்ணமாலை.

காப்பு.

சீர்மேவிராமகதைதனைமுப்பதுசெந்தமிழால்
பார்மேல்விளங்கவிககார்வண்ணமாலைப்பனுவல்சொல்ல
தார்மேவுமேருவில்வாங்கியசக்கரன்சத்தியருள்
கார்மேனிஸ்யங்கரமும் மதத்தோனபதங்காப்பதுவே.

தேவருமேலவர்தீங்கினைக்கூறச்சிவனயன்மால்
வருங்கூடியிராவணனாவிமுடிப்பதற்கு
மேவுந்தசரதப்புத்திரனாகவிளங்கவந்த
காவலனேநிதமெந்தனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௧

முந்தவயோத்தியிற்றம்பியர்மூவர்முறைமுயங்கத்
தந்தையின்சொற்படிகோசிகனுக்குத்தவத்துணையாய்
சிந்தைமகிழ்ந்திடத்தாடகைதன்னைச்சிரமறுந்த
கந்தமலர்ப்பதனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨

வலியானகோசிகன்பின்னேநடந்துவரும்வழியில்
இலியாமகலிகைசாபமுந்தீர்ந்துக்கிரியைசெய்து
சலியாமல்வில்லைவளைத்துமிதிலையிற்சானகியைக்
கலியாணஞ்செய்தவபிராமகாத்தருள்கார்வண்ணனே. ௩

சௌரியம்பேசிநின்றந்தைமுன்வந்தநுவலனை
புவஜயமாக்கிப்பரதனைக்கேகயநாடனுப்பி
சவமணிமாடநகர்புகுந்தேமுடிநாட்டுதற்காங்
கௌசலைபுத்திரனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௪

வைகையுமெய்திடுமுண்டையினாலுமனவெறுப்பாஞ்
செய்கைகள்கூனிகலைத்திடப்பார்த்திபன்தேம்பவரம்
உய்கையிலாள்மகன்பாராளக்காட்டிலுனைவிடுத்த
கைகைதனைப்பணிந்தோயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௫

வங்கைமணத்தணங்கைகேசியீந்தமரவுரியுஞ்
செங்கையிலேந்தியவில்லுடன்றம்பியுந்தேவியுமாய்
பங்கயன்போன்முகங்கொண்டுசென்றேகுகன்பண்புகந்து
கங்கைகடந்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௬

நாட்டியகோசலைநாட்டைப்பரதற்குநன்மகுடஞ்
சூட்டித்திருவடிப்பாதுகையீந்துசுகமுடனே
தாட்டிகமாகியதம்பியுந் தானுஞ்சானகியுடன்
காட்டினடந்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௭

பழுதுசெய்தேவந்தபாவிவிராதன்பணிந்துனடி
தொழுதிடும்போதவன்றுன்பத்தைநீக்கித்துயரிலுழன்
றழுதபயோமெனுமந்தணர்க்காசியளித்தவிசேர்
கழுகிடஞ்சென்றவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௮

மஞ்சனென்றன்புரைசெய்துசடாயுவனந்தனின்மா
சஞ்சலந்தீர்வுறமூவரும்பன்னகசாலையுற்று
பஞ்சவடியிலரக்கர்வரவினைப்பார்த்திருந்த
கஞ்சமலர்ப்பதனேயெனைக்காத தருள்கார்வண்ணனே. ௯

நாரியென்றேவந்தசூர்ப்பநகையெனும்ராட்சதியைக்
கூரியவாள்கொண்டுமூக்கையுங்காதையுங்கொய்திளையோன்
வீரியமாகவுனைத்தொழுதேத்தவிழைந்திஃதே
காரியமென்றவனேயெனைக்காத்தருள்காரவண்ணனே. ௰

துரந்தரனாகியராவணன்றம்பியுந்தூடணனுஞ்
சரந்தொடுநேர்பரியானைபதாதிதைத்தியரும்
நிரந்தரமாகமுகூர்த்தத்தின்மாளநெடுஞ்சிலையாய்
கரன்றனைவென்றவன்யெனைக்காத்தருளகார்வண்ணனே. ௰௧

நிலைபோமிராவணன்றங்கையின்பேச்சைநிசமென்றெண்ணி
மலைபாமாரீசனைமானுருவாக்கிவனத்தனுப்ப
சிலைபோல்விழிநுதற்சீதையின்சொற்படிசென்றுவில்லான்
கலைமானையெய்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௨

இலங்கியகட்டிலிலக்குமணன்செலத்துட்டகுணத்
திலங்கிபராவணன்சீதையைத்தேர்கொண்டெடுத்திடமா
விலங்கினம்பட்சிகள்விண்ணோடுபூமியுமெய்யுருக்க
கலங்கிமலைத்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௩

சிவந்திருக்கண்களுந்தீயெழக்காக்கிச்சிறகிறப்பார்
கவிந்துறுதீரச்சடாயுவைக்கண்டுகலுழ்ந்துருகி
தவக்கருதிக்கடன்செய்துமுடித்துநற்றம்பியுடன்
கவந்தனைவென்றவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௪

சவுரியைக்கண்டுதருக்கனியுண்டுதயவுடன்பா
லுவரியிற்பாயலுருவாங்கனிட்டனுடனபம்பையிற்
சிவனுருவானவனுமானைக்கண்டுதெளிந்துமனக்
கவலையுலைந்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௫

திண்புயமேருசுக்கிரீவன்வணங்கச்செயமெனவே
நண்புகொண்டேழுமராமரமெயதுநசிந்தவென்னை
விண்புகக்கால்கொண்டெறிந்துமுன்சீதைவெறுத்தபணி
கண்புகக்கண்டவனேயெனைக்காததருள்கார்வண்ணனே. ௰௬

வாணுன்மிகுத்திடுதாரகையோடணிமாநகரும்
தோணுமற்றைகவசமாக்கியந்தம்பியைத்தூஷணிக்க
வீணுக்கொடுமைவிறன்வாலியைக்கொல்லவில்லிலம்பைக்
காணுமலெய்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௭

பார்மீதுவாலியைக்கொன்றுசுக்கிரீவன்பதிக்கரசாய்
சீர்மேவுகிட்கிந்தைராச்சியபரிபாலனஞ்செய்யெனத்தேன்
தார்மேவுகாட்டின்மதநகமலையினிற்றம்பியுடன்
கார்காலங்கண்டிருந்தோயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௮

துணையானபக்குவசசுக்கிரீவன்வாழ்த்தித்தொழுதிடப்பே
ரணையானவானரச்சேனைகணாற்றிசையாய்கவென்ன
இணையானதென்றிசைக்கேகனுமான்றனிருகரத்திற்
கணையாழியிந்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௰௯

வண்டுகுயிற்கிள்ளைபாடுமசோகவனந்தனிற்றூர்
விண்டுவின்மோதிரஞ்சென்றீந்துசீதைவிளம்புமொழி
கொண்டுவந்தேனெனச்சூடாமணியைக்கொடுத்திடக்கண்
கண்டுமகிழ்ந்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨௰

தருணமிதென்றுசரண்புக்கிவீடணன்றாழ்ந்தெழில்சேர்
வருமலர்ச்சாத்தியுன்பாதாரவிந்தம்வணங்கியநாள்
பருதிமதிந்துபாருள்ளமட்டும்பதிக்கரசாய்க்
கருணைபுரிந்தவனேயெனைக்காததருள்கார்வண்ணனே. ௨௧

இடமானகற்பசயனத்தினீயுமொரேழுதினம்
திடமானசெய்திசமுத்திரராசன்றெரிந்துதொழ
அடைவானவானரச்சேனையைக்கூட்டியகலநெடுங்
கடல்வாயடைத்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨௨

துவசங்கொள்சேனையிலங்கையிற்சண்டைதொடுத்திடக்கால்
கவரியசைத்திடக்கட்டியங்கூறக்கனகமலைக்

சூலரியதானமணித்தேரிலுற்றிடுமிராவணனைக்
க சயமறுத்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨௩

சொர்ணமுற்றொருங்கியதேரோடிராட்சதர் தூளிசெய்து
வர்ணமதாமுதிரப்பெருக்கோடிடவானவர்கள்
கர்ணபமாயுனக்காசிவிளம்பநிட்டூரகும்ப
ஙி ணனைக்கொன்றவனேயெனைக்காத்தருள் ார்வண்ணனே. ௨௪

இனந்தவருக்கணையிந்திரசித்தன்செலுத்துமுனை
முனைநகவராவியழிபாமறகாக்கமுறையுடன்சீ
நினைந்துகருடனும்வந்துவணங்கியகேரின்மனங்
களிந்துரைசெய்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨௫

விண்டலம்பூமியும்வேதனும்வேந்தனும்விண்ணவருஞ்
சண்டனுங்கண்டுமனங்களர்காலையிற்சஞ்சிவிபைக்
கொண்டனுமான்வந்துயிர்தரக்கோகுலக்கூத்தினைக்கண்
கண்டருள்விண்டவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨௬

பொய்மாய்கையாகம்புரிந்திடுமிந்திரசித்தனுரம்
மெய்சோர்ந்துயிர்கெடச்செந்தழலவாளிவிடுக்கனிகங்
கொய்வாதயனத்தகமபிமேலன்புகொண்டெழிற்கோலாக்
கைவாளியீந்தவனேயெனைக்காத்தருள்காரவண்ணனே. ௨௭

மீண்டனிராவணன்கூட்டியமூலபலத்தைவிண்மேல்
அண்டருங்கண்டுமகிழ்ந்துயயவோமோகனக்கணையாற்
றண்டமதாகத்துகள்போக்கிராவணதூர்த்தனையுங்
கண்டமறுத்தவனேயென்னைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. ௨௮

இனிதானசீதைசிறைநீக்கிபண்டரிடர்போக்கிமேய்
றனியாயிலங்கைவிபீஷணற்காக்கித்தனுக்கோடிசென்
றினிதாமுனிவனக்கணஜெயஞ்சொல்லியும்பர்மகிழ்
கனியாமுதுண்டவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௨௯

இராச்சியங்காக்கின்றராசாதிராசர்க்குநான்முகற்கும்
பூச்செரிவானவாமாதவாதமபியாபொன்மனைக்கும
தாட்சியில்லாமல்வதிஷ்டர்கையான்முடிதாங்கிச்சுகக்
காட்சிகொடுத்தவனேயெனைக்காத்தருள்கார்வண்ணனே. ௩௰

கார்வண்ணமாலை-முற்றிற்று.

அரங்கப்பத்து.

இருவினைப்பயனுலிந்தயிகத்தினிலிறந்திடாமல்
மருமலமொடுத்துவக்குன்மலரடிபூசைசெய்தேன்
தருமுதற்போக்கிநின்பொற்கழலிணையளித்தாட்கொள்ளும்
அருமறைப்பொருளதானவரங்கமாநகருளானே. ௧

மாயையும்பிறவிநோயும்வல்வினையானதீங்கும்
நாயெனைத்தொடர்ந்திடாமல்நானுனக்கடிமையானேன்
சேயெனக்கிப்போதுந்தன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஆயனேயமரர்போற்றுமரங்கமாநகருளானே. ௨

மாதர்தம்வலையிற்சிக்கிமயங்கியேபிறவிநோயால்
பூதலத்தலைந்திடாமற்பொற்பாதம்போற்றிசெய்தே
சீராமுகுந்தாவுந்தன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஆதியேயமரர்போற்றுமரங்கமாநகருளானே. ௩

மடமயிலென்னும்மின்னார்வழிவரும்பிறவிநோயால்
சடமுருவெடுத்திடாமற்றமியனுனுந்தன்பாதம்
திடமதாய்ப்போற்றிசெய்தேதிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அடமகன்றமரர்போற்றுமரங்கமாநகருளானே. ௪

மண்டலந்தன்னிற்பங்நாள்வளர்ந்திடும்பிறவிநோயாற்
சண்டன்வந்தெனைத்தொடாமற்றமியனுன்னம்பொற்றாளை
தெண்டனிட்டிருகிறைந்தோன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அண்டர்கள்பணியுங்கோவேயரங்கமாநகருளானே ௫

வஞ்சனையானகுதுமாயையும்பிறவிநோயும்
எஞ்சியவெனைத்தொடாமலிணைமலர்ப்பதம்பணிந்தேன்
செஞ்சிலைவளைத்தராமர்திருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அஞ்சினேனென்னைக்காப்பாயரங்கமாநகருளானே. ௬

இத்தலந்தன்னிற்சன்மமெடுத்தெடுத்தலிக்கோயாமல்
நித்தமுமுந்தன்பாதநினைவிறைற்போற்றிசெய்தேன்
சித்தமதிரங்கியுந்தன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அந்தனேயென்னைக்காப்பாயரங்கமாநகருளானே. ௭

கயலிணைவிழியார்தங்கள்கவடெனும்வலையிற்சிக்கி
நயனநீர்சொரிந்துமால்கநானுனக்கடிமையானேன்
ஜெபமதாயெனக்கிப்போதுன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அயன்முதலமரர்போற்றுமரங்கமாநகருளானே. ௮

பொய்யெனுஞ்சடலந்தன்னைப்போற்றியேபுகழ்ந்துநித்தந்
கையலர்வலையாற்சிக்கித்தயங்கினான்மயங்கிடாமல்
சேயனேயெனக்கிப்போதுன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஐயனேயமரர்போற்றுமரங்கமானகருளானே. ௯

ஊருநீபேருநீயெம்முறவுநீயறிவுநீயிப்
பாருநீயுயிர்கட்கெல்லாம்படியளப்பவனுநீயே
தேருநரருளாலுந்தன்றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஆருமற்றேற்குநீயேயரங்கமாநகருளானே, ௰

என்னையுமுருவாய்ச்செய்துயிருகையுநொந்தான்வேதன்
பின்னையுமெமனுவிபிடிக்கெனைச்சலித்தான்பூமி
தன்னிலேகுருவாமூர்த்திகாணுனைத்திளைத்தானித்தம்
அன்னையஞ்சுமந்தலுக்தாளரங்கமாநகருளானே. ௧௧

அரங்கப்பத்து-முற்றிற்று.

இரங்கப்பத்து.

பொருளேசுவையேநவரசமே புலனேபொறியேபுலனறியா
மருளேதெளிவேவனமலையே வளர்வேகுறைவேமயங்குகின்ற
இருளேயொளியேகதிர்மதியே மிகமேபரமேபெனிலுறையும்
அருளேயமுதேகதிர்பெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே, ௧

இணையேதளர்வேவணங்குனர்க்கு மிசைவேசிசமேயெனக்குவருந்
துணையேயறிவேமறைமொழியுஞ் சொல்லேபொருளேசுகமுடையார்
குணமேமனமேயருளுடைய குன்றேயமுதேநங்கனெனும்
அணைமேற்றுயிலும்மணிவிளக்கே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௨

உரமேபகையேயுடலுயிரே யூனேயுறவேயுறுதியுள்ளத்
திரமேதுதிப்போர்தமக்கிரங்குந் தேவேபிறவிப்பயமறுக்கும்
பரமேகதியேயெனக்கிரங்கும் பண்பேயிமையோர்பணியும்வினைக்
கரமேயமுதேகதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௩

வழுவேன்றமியேன்மனத்துளதி மயவேனிறைவாந்திருநாமம்
தொழுவேன்வழுவாதிருகரத்தான் றுதிப்பேனுவாற்றுணையடிக்கீழ்
விழுவேனுமயபகத்தெளியேன் விழுமேற்கண்ணீர்சொரிந்திடச்சோ
ர்ந், தழுதேனழுவாக்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௪

மெய்பாவினைகளொருகோடி சிறியேன்செய்துமிகுத்ததனல்
செய்யாகியதேவுனதுபத மேவாதிருந்தேன்வீணுளாய்

பொய்யாகிபேருடலதனைப் புகழ்ந்தேனழியாய்ப்பொருளெனவே
ஐயா துய்யா கதிபெறவே யரங்காவடியேறகிரங்காயே. ௫

விரிவாகியபேருலகமதின் மேதாவியர்சொற்சாத்திரத்தை
பரிவாய்படித்தேன்பயனுணாந்துபதமேற்பணிந்தேன்பலன்பெறவே
குருவாய்நீவந்தெனது குறை குறையைத்தீர்த்தாள்குணமுடையாய்
அருவாய்வருவாய்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௬

துன்பப்பிரவிக்கடலதனைத் தொலைத்தேனீந்திக்கரையேறி
இன்பப்பெருக்கானந்தவெள்ள மெளியேனருந்தற்கிரவுபகல்
தென்புற்றுன்றன் றிருநாமந் தினமேதுதித்தேன்சிற்றறிவால்
அன்பிற்கமுதேகதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௭

குறியேன்கொடியார்மடியுறவைக் கொள்ளேன்விள்ளேனொருநாளும்
பிறியேன்பெரியோர்தனைக்கண்டால் பிணக்கேன்வணங்கியிணங்கிடு
வேன், தரியேன்தமியேனுனதருளைத் தாராதொழிந்தாற்றரணியிசை
அரியேவறியேன்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௮

பழகேன்சிறியாரிணக்குமதைப் பாவந்தருமின்னார்தனைக்கண்
டிழகேனென்றனிருநயகதி லெளியேனின்னைப்பிடித்தபிடி
நழுகேன்வழுகேன்கிருபைசெய்வாய் நாராயணனேவனமாலை
அழகேபுகழுங்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. ௯

என்னாசையினாலிரவுபக லிதுவேதொழிலாயிளமுலையார்
தன்னால்மயங்கியறிவழிந்தேன் றாமோதரனேகிருபைசெய்வாய்
உன்னாலடியேனுயிருய்ய வுரைத்தேன்றமிழையொருபஃதாய்
அன்னாய்முன்யானையைக்காத்த வரங்காவடியேற்கிரங்காயே ௰

இரங்கப்பத்து-முற்றிற்று.

மெஞ்ஞானசோதி.

காணாதுகாணவே மோகினியினுருவமாய்க்
காசினியில்வருகவில்லையோ
கானகந்தனிலுனது பாததூள்சிந்தவே
சருங்கல்லைப்பெண்ணாக்கவில்லையோ
தோணாதுபோலவே கஞ்சனெடுபாரதஞ்
சூட்டியின் முடிக்கவில்லையோ
தொல்லுலகையியாவுமுன் னுந்தியிற்காணவே
சூத்திரம விளைத்ததில்லையோ

நாணுமல்கவுரியன் முனற்பரியதாக்கியே
நாரிதனைக் கொணரவிலையோ
நரசிங்கருபமாய்க் கற்றூணிடைத்தோன்றி
நல்வினை விளக்கவிலையோ
வீணனவென்மனம் பணியும்படிக்கருள்செய்
வித்தைதக ஞனக்கருமையோ
வேதாவையீன்றருள் சீதாபிராமனே
மெஞ்ஞான ஜோதிமயமே.

ஆருறவுயாருதவி யாருதுணையாருபகை
யம்புவியி லெந்தனுக்கு
ஐம்புலனொடுங்கியே யுன்பதம்வணங்கவே
யறிவெனுந் தீபமேற்றி
சேருமிடமேயருந் தென்னைச்செறித்துலகில்
திவ்யசம்பன்ன வாழ்வாம்
தேசசமயங்களும் பலமனிதர்செய்கையுஞ்
சிந்தைதனில் யான்மரந்து
பாருலகிலுன்னிரு பதாம்புயத்தடிமையாய்
பணபிற் பணிந்தேற்றவும்
பத்திவிசுவாசமாய் நம்புமடியேனுடைய
பழவினை செழித்தாளவும்
மேருநிகரானபுஜ கருடனமுதுகேறியென்
விழுக்கெதி ரெழுந்தருளுவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெஞ்ஞான சோதிமயமே.

எவர்சிறியரெவர்பெரியரெவர்நிதியரெவர்மிடிய
ரீவுள்ளமனித ரெவரோ
என்றுலகிரவரிடஞ்சென்றெணுதெண்ணியே
யிருளான பலநினைவினல்
தவரிலாத்தவமெனு முயர்ச்சியைத்தேடாமல்
சமுசார சாகரத்தில்
சார்வதாகாலமும் மூழ்கிநிலைகொள்ளாது
தத்தளிப்பது ஞாயமோ
தவநீதசோரவன மாலிகாபரணவரி
நாராயணு முகுந்தா
நாரதாதியர்பரவு தாமோதரா வேத
நாதாந்த பஞ்சாயுதா
விவரமுடனடிமையை யிரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறியென்முன் வருவாய்

வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞான ஜோதிமயமே. ௬

ஆமைகேணிலும்வா லணிப்பிள்ளைகொப்பிலும்
ஆமென்ற பழமொழிகள்போல்
அங்குசீயுந்தமிய னிங்குமாய்கடலிடத்
தலையுந் துரும்புபோலும்
ஊமைகண்டுவகையுறு சொற்பனம்போலுமே
லொன்றுமுரை யாமலடியேன்
உபயசெங்கமலபத நாடியுற்றதுவும்நீ
யுண்மையுரை யாதகுறையுஞ்
சீமையிற்சொல்லிலோ யாவருநகைத்திடுவ
ஸ்ரீராம ராமராமா
தேகியென்பார்க்குதவி செய்யாதபேரில்லை
திருமருவு சார்வபூமா
வீமமதகற்றியெனை ரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறி யென்முன்வருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞான ஜோதிமயமே. ௭

மண்ணாசைபெண்ணாசை பொன்னாசைமூன்றையும்
வாக்குமன நோக்கவில்லை
வைகுண்டவாசனே நின்றிருவடிக்கடியா
மைந்தன்யான் வாழ்தவற்கு
கண்ணாரவேதாரை தாரையாயோடிடக்
கைகுவித் தனுதினமங்
கனவின்றமறவாமன் முறையோவெனக்கூவியுங்
கருணைபுரி யாதிருந்தால்
எண்ணாலுனக்குநா னாளடிமையாகவே
னினிப்பிறவி தீர்வதெப்போ
இரவுபகலுன்பெருமை யுன்மகிமையுன்னாம
முண்ணா திருந்ததுண்டோ
விண்ணாடரகமகிழ வெங்கருடன்மீதேறி
விழிகளித் திடவருகுவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதிமயமே. ௮

ஆசையெனுமகிழியும் மோகவலையாமதிலும்
அஞ்ஞான மிக்கநகரும்
ஆணவமலச்சேனை யணுகுதீவினையரசு
மைம்புல நிலத்தின்மேவி

வாசமுடனும்பத மலர்க்கடிமையாமனதை
  வகைமோச வாய்ப்பதைத்தே
வளர்கின்றஅவிவேக துர்நாகைக்கொண்டார்கள்
  வாளுள வத்தொழிந்தேன்
நேசம்வைத்தணிமதிலு மோசமாங்கொட்டையும்
  நிலையிலா மகழியரசும்
நின்கிருபையாற்பொடிசெய் துன்னடிமையாகவெனை
  ரெட்சித்த துன்பாரங்காண்
வீசுபுகழ்செங்கருடன் மீதேறியேழையேன்
  விழிகளிற் றிடவருதவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
  மெஞ்ஞான ஜோதிமயமே. ௬

அகமொன்றுபுரமொன்று மன்பர்க்குரைக்கவென்
  னலைமனங் கூசவில்லை
அற்பரைக்கண்டாலு நேசித்துதிதிவாங்கு
  மாசையள விதிதற்கிலை
ஜெகமெனுங்காட்டினிற் கலியெனும்புலியினைச்
  செயிக்கவென்றைற் றிடமிலை
தீனனைத்தேம்பியென் னிருவிழியின்மழைமாரி
  சிந்தினேன் சிந்தைநொந்தேன்
சுகமுறுவதெந்தனு ளர்திகாள்யானையைச்
  சொல்லா லிரங்கியாண்ட
துரிதமாய்நின்கரத் திகிரியாற்பழவினை
  தொலைத்தன்பர் கூட்டத்தினில்
விசிதமுடனெந்தனை யிரட்சிக்கவேகருடன்
  மீதேறி யென்முன்வருவாய்
வேதாவையின்றருள் சீதாபிராமனே
  மெஞ்ஞானஜோதிமயமே. ௭

சொன்னதெல்லாமுனது செவிகேட்கவில்லையோ
  துயர்நீக்க வரமில்லையோ
தொலைபாதகவிபோக்க வருணோக்கமில்லையோ
  தூர்த்தனேற் குருதியில்லையோ
அன்னைமுகநோக்கிய குழந்தைபாலுணலையோ
  ஆள்வினை யுறைந்தில்லையோ
ஆருக்குமுதவிசெய் தாளவிலையோவடிமை
  யேன்மன மிரும்பாயதோ
இன்னமும்பக்குவ மெனக்குவரவில்லையோ
  இனிசெய்த நாளுள்ளதோ

ஈசனுரைவேணுமே தாசாயிணைவேணுமோ
என்னுடல் தளர்ந்துகூனி
வின்னமாகாமுன்ன மேகருடன்மீதேறி
விழிகாணவந்தருள் செய்வாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெஞ்ஞான ஜோதிமயமே. ௮

காகமானதுதனது பார்ப்பின்மென்மேதெனக்
காட்சிபெறு சாட்சிபோல
கற்றவர்கணற்றவர்கள் மற்றவர்களுக்கெளிய
கடையினேன் கவிசொல்லியும்
தோகையினடனசங் கீதமருவாசனைச்
சுவைதேற லிவைகள்யாவுஞ்
சுகமெனுந்தொல்லுலகில் வாழ்வென்பரிலையெலாஞ்
சொந்தமென மிகனம்பியும்
தாகமாயெனதுநா னெனமகிழ்வின்மூழ்கினேன்
தமியனுக் காவதுண்டோ
சரணகமலங்களிற் பாமாலைசாத்தியென்
சஞ்சலமெலா மொழித்தேன்
மேகநிகர்வண்ணனே கண்ணனே கருடன்மீ
தேறிவிழி காணவருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெஞ்ஞான ஜோதிமயமே. ௯

ஆதியந்தமுமிலாச் சங்கரனுநான்முகனு
மகிலம் படைத்தழிப்பார்
அனந்தகல்யாணவரி பரவாசுதேவனே
யன்னைபோன் மன்னுயிர்க்கும்
நீதிநெறிதவறாத தாசாதிதாசர்க்கும்
நீயபய சமயமென்ற
நேசர்க்குமுன்னின் றிரட்சிக்கும்ரட்சகனி
நின்னடிமை யானுகினேன்
ஜோதியேசோதனைசெய் யாமலைம்படையுடன்
றுளசிமணி மார்பிறங்க
சுந்தரவிலக்குமி சமேதராய்பூமாரி
துந்துமி முழக்கத்துடன்
மேதினியிலென்றனை யிரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறி யென்முன்வருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெஞ்ஞான ஜோதிமயமே.

மெஞ்ஞானஜோதி- முற்றிற்று.

இரகுராமப்பத்து

உலகென்னுமோர்வனந் தன்னிலாழ்கேணியத
   னுள்ளான சிங்கமொன்று
ஓங்குமதயானையோ ராளைத்துரத்தவவ
   னோடியத் து:வில்வீழ்ந்து
பலமுள்ளஅறுகம்வேர் பத்திகால்தத்இசிரப்
   பட்சிபோ லூசலாடப்
படமுற்றமாயவா வெலிபைத்தூத்தலும்
   பலமூல மதையறுக்க
நலமற்றமனிதனைத் தேனீயடிக்கவிவ
   னுவினிற் றேன்றுசிதர
நாகாயுகத்தினொடு நால்வாயுமேற்கொள்ள
   நான்கண்ட சமுசாரமே
இலவுகாத்திட்டகிளி யாகாமன்மறைகள்முறை
   யிருமலர்ப் பதமருளுவாய்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
   யென்னையாள் ரகுராமனே. க

அரசனருள்பெற்றபேர்க் கல்லலிலையொருவர்பகை
   யாவதிலை குறையொன்றிலை
அதிகாரமேன்மையில் வாத்திலைநிதிமலையோ
   டியாவரும் வணங்காதிலை
முரசமுடன்வாத்திய முழங்காதகாலமிலை
   முறைமையற நெறிதவறிலை
மூர்த்தண்யதிசையெனினு மிதிலெனக்கிச்சையிலை
   மோட்சத்தில் வாஞ்சையாகி
சரசகுணபிரசரச பரசினையளித்தளிசெய்
   சலசலோ சனமாதவா
தனியானதிருநாம மினிதாய்நினைக்கவும்
   ஜன்மதீ வினைதீர்க்கவும்
இரவிமதிதுதிபரவு மெரியகுலதெய்வமே
   யேழையோர்க் கருள்செய்தாள்வாய்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
   என்னையாள் ரகுராமனே.

விதியினால்வருவதல் லாதுவேறொன்றிலை
   மேன்மையோர் சொல்லிதென்றால்

மேதினியிலுன்றனம் பூசிப்பதேன்யாகம்
வேதங்கள் வாசிப்பதேன்
மதியினால்விதியதனை வெல்லலாமென்றுமுன்
மார்க்கண்டர் சரிதையோகம்
வான்சித்துமறலியை மடக்கியாவருமகிழ
வயதுபதி னாறுபெற்றார்
துதியினாலுன்பதத் தென்மனக்குறையெலாஞ்
சொல்லிமுறை யிட்டிருகினேன்
தொல்லைவினைவந்தெனைச் சல்லியஞ்செய்யாமல்
சுகமுட னிருக்கவருள்வாய்
எதிரிபாவித்தெனைக் கைவிடுதனீதமோ
ஏழையுன் னடிக்கடிமையம்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே. ௩

வெட்டவெளிதன்னிலே கட்டிட்டகுமகத்தின்
மின்னலுண்டான வகைபோல்
மேதினியிலுற்பவத் தேகமதிலுண்டைய
மெய்பரு ளிருந்தொளிரவே
நிட்டைவெளியாகியே யறிவைத்துணைக்கொண்டு
நெற்றிமத்திப் பார்வையால்
நீயென்றுநானென்று நடுவின்மத்திசமென்று
நினைவதனை யூடறுத்து
திட்டமுளவுந்தனிரு திருவடிக்கடிமையாய்த்
தெரிசித்து முத்திபெறவே
தீயிலிடுமெழுகுபோ லநுதினமுநாடியே
தேடிமனம் வாடிநொந்தேன்
இட்டகுலதெய்வமே பையராவிற்றுயி
லிரங்கா விரங்கவேணும்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே. ௪

கோனினைக்கிற்றிரணமேருவாமேருவுங்
குணமிலாத் திரணமாகும்
குருநினைக்கிற்கல்வி ஞானமாமோனமாங்
கோதிலா மோட்சமாகும்
வானினைத்தாலுலகின் மும்மாரிபொழியுமழை
மாறின்வண் மாரிதழையும்
வையம்பகைக்கினு முய்யும்வகைவேறில்லை
வாணியருளிற் கல்வியாம்

நீநினைக்கிற்கொடிய கர்மவினைநிற்குமோ
    நின்னதரு ளின்னமின்ன
நோவிலையோவசட னிசமிலாப்பாவியென்
    நின்னடிபறந்ததுண்டோ
ஏனினைக்காமவிம மாய்கைக்குண்மூழ்ந்தினை
    றென்றென்னை மீட்டாளுவாய்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
    என்னையாள் ரகுராமனே.

அரசனும்பேரறிவி னுண்மனக்கள்ளனை
    யன்பெனு மணிக்கயிறுகொண்
டசையாகிருக்கியுன் னடிமலர்க்கடிமையா
    யாக்குவோ மென்னடவிசூழ்
பரிசுள்ளபாட்டையில் வருமபோதுபாழான
    பசியாம பெருங்காற்றினல்
பதறிபெரிமூன்றிடச் சைதான்யவாடவப்
    படுமெனக் கள்ளனோடே
புரிபதர்மனமெனும் பாசம்பொடிப்பொடிப்
    போயதா லென்றுகூட்டும்
பொருளில்லையருளில்லை வெண்ணெய்படிமூன்றுழி
    போனகதைபோலாகினேன்
இரவுபசனின்னும சீவனஞ்செய்யாம
    லென்றைக்குன் னுளாவனோ
எக்காளுமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
    யென்னையாள் ரகுராமனே.

செப்பமுளமானிடர்க் கொருநூறுவயதிற்
    செப்பாதி நித்திரையிறபோஞ்
செய்குழவிபாலரிற் பத்துவயதேகிடும்
    ஸ்திரீயாசை யொருபத்துமாம்
முப்பதாமாண்டின்மேன் மூன்றுசையற்றரிய
    முத்திக்குகந்தபொருளை
முறமையுடனடைவது முதன்மையென்றௌவைதரு
    மொழியின் படிக்கிசைந்தே
தப்பிதமிலாமலுன் றுமரைச்சரணினை
    தனித்தக மிருத்திவாழ்த்தி
சாஷ்டாங்கஅஷ்டாங்க மாகப்பணிந்தெனது
    சஞ்சல மெலாமுரைதத்தேன்
இப்பிறவிதீர்த்திட ரினிப்பிறவிவாராம
    லென்னையாட் கொண்டருளுவாய்

என்னுளமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே. ௭
உதயாதிகாலத்தி லொருகடிகையுன்னடிமை
யுன்னும முறையாமலே
ஓயாதசாண்குழிக் கிரைதேடியோடியே
யுயிருடன் செத்தபிணமாய்
வதையாதிமுதலான கொடுமைக்குடன்பட்டு
வஞ்சமனநெஞ்சனுகி
மட்டிக்குலாமர்பாற் சென்றுசமயமபார்த்து
வள்ளனீ யென்றுவாழ்த்தி
புதையலீந்தவரெனப் பூரித்தவ்வவர்தரும்
பொருளையிருகைக் கொடேந்தி
புத்ரதாராதிய ருடன்மகிழ்விலாழுமிப்
புன்மையனு காதவண்ணம்
இதயமலர்தன்னிலே யிருபதாம்புயமலரை
யென்றுயான் கணடுய்வனே
என்னுளமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே. ௮
அம்புவியில்யாவருங் கண்காணநின்னடிமை
யாக்கியெனை யாள்வதென்றோ
ஆசாபைசாசத்தைத் துரத்தியுன்னருளாலே
வமுதமுங் கொடுப்பதன்றோ
கும்பலாய்வருகின்ற வினையுனதுமகிமையாற்
குறைக்கழித் தொழிவதென்றோ
குணமிலாவைம்புலக் கயவருங்கருணையாற்
குலநாச மாவதென்றோ
சமபமாமபுயச் சரணமலரன்பினுற்
றரிசிக்கு நாள்களென்றோ
சாகரச்சமசார மொழிவதென்றோதாசர்
தமமொடு புரப்பதென்றோ
இன்பரிற்றுன்புவின் பங்களில்லாதநீ
யேழையை மதிப்பதென்றோ
என்னுளமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே ௯
குள்ளுண்டகள்ளுண்ட பேயர்போல்மதமேறு
காரானைபோற் பித்தர்போற்
காடென்றுநாடென்று மேடென்றுதெரியாமல்
காசினி யெலாமலைந்து
முள்ளுண்டகள்ளமன மூடன்கணில்லாத
மூர்க்கவஞ்சனுகமெனை

மோகவாரிதியின்மூழ் காமனின்மயமான
முத்திவழி கூட்டிநாட்டி
தெள்ளுதமிழ்வாணர்சிவனடியரரிதாசர்போற்
சிறுவனுக் கருளளிந்தாள்
தேவாதிதேவமன திவ்வியவருணுமனே
திகழ்ஞான வசுதேவனே
எள்ளுக்குளெண்ணைபோ லெங்குமாயாரவுமா
யிருவினை தொலைக்குமரசே
என்னுளுமடியார்கள் கண்ணுனதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே. ௰

இரகுராமப்பதிகப்பத்து-முற்றிற்று.

கோவிந்தப்பதிகப்பத்து.

நாகமேற்பள்ளியா யோகநித்திரைகொள்ளுமு
ராகவமுகுந்த சீமன்
ஞாராயணுவென்று பாராயணஞ்செய்து
நாளுந துதிப்பதற்கு
தேகமோநீர்க்குமிழி சிந்தையோபலவிதஞ்
செய்கையோ வெகுவினைகளு்
செப்புமவசனங்கோடி தப்பிதமிதற்கென்ன
செய்வேனினி யாரைநோவேன்
பாகனைமொழிமாதர் மோகவலையிற்சிக்கி
பஞ்சென்ன நெஞ்சுழன்று
பாழானநரகத்துள் வீழாமலெந்தனைப்
பட்சம்வைந்தாளுதற்கு
வாகைமேற்கொண்டபுய செங்கருடன்மீதேறி
வல்வினை யகற்றவருவாய
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே

கருவாய்கருப்பைமீற் சண்டிண்டுதசமதிக்
காசினியிலே பிறந்துங்
கருணையுடனுனதுதிரு வடிமலர்ப்பணியாத
காமினுனுடல்கூசவும்
உருவாபெண்ணத்தக்க வன்னைதந்தையருற்ற
உறவினர் வெறுத்தேசமும்

உலகவாழ்விற்பழகு பலமனிதர்பேசவும்
    உறுகவலை யலைவீசவும்
அறுவானவருவினர் போலமதிமோசமா
    யாற்றிற்கரைத்தபுளியாய்
அவத்தில்வாணாள்கெடுத் தலையுமடிமைக்குனது
    அடிமல ரளித்தாளவே
மருவீசுமாலைபுய செங்கருடன்மீதேறி
    வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
    மாதவா கோவிந்தனே. உ

பொல்லாதவேளையோ சொல்லாதகாலமோ
    பூர்வம்யான் செய்தவினையோ
பூத்பேதகத்தில்வளர் மாமாயையாசையாற்
    பொய்யான வாழ்வைநம்பி
உல்லாசமாகவே வுண்டதுவுமுடிப்பதுவு
    மோயாம லிரவுபகலும்
உறங்குவதல்லாலுனது திருநாமமந்திரத்தை
    யுன்னுவ தெல்லாமறந்து
எல்லாமறிந்தவர்கள் போலுமவூயாற்பிறறி
    யீடொருவ ரில்லையென்றே
இறுமாந்துதிரிகின்ற வேழையேனென்னைநீ
    யிப்போது ரட்சிக்கவே
வல்லாண்மையானபுய செங்கருடன்மீதேறி
    வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
    மாதவா கோவிந்தனே. ௩

போகபாக்கியமாக யில்லறமிருந்துன்னை
    பூசைபுரி வோரனந்தம்
புலனைந்தடக்கியே மலையேறிமாதவம்
    புயமுரி யோரனந்தம்
கேசரமதாகவேநல்லடியாராயவந்துன்
    சேவைசெய் வோரநந்தம்
திக்குவேறில்லையென் றக்கரையினுன்னும
    தீர்த்தங்கள் வோரனந்தம
மோகமுடன்அஷ்டாட் சரத்தையுளம்வைத்துன்னு
    மோனமுனி வோரநந்தம
முத்திக்குபாவரும பணிவர்யான்முழுமுடன்
    முண்டகச்சர ணருளாலே
வாகுபெறுசெங்கருடன் மீதேறிநாயினேன்
    வல்வினையகற்ற வருவாய்

மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
  மாதவா கோவிந்தனே. ௫

உந்தனுக்கொருகாசு கர்ப்பூரமலர்மாலை
  யொளிர்தீப மிஃதுசெய்தால்
ஓலமிட்டலருவேன் தர்மபரிபாலன்
  முகத்துசெய் வோனாமதியேன்
நிந்தனைப்பேச்சலா லுந்தனற்றிருநாம
  நினைவிலும பேசியறியேன்
நேமமல்லாமனிதி யாசைகொண்டோனலால்
  நின்பதப் பூசைகுறியேன்
இந்தவிதமெனது செய னந்தநந்தாவேழை
  யீடேற வென்னவிதமோ
ஈராறுநாமமே சேஷகிரிவாசனே
  யிப்பேதை யைக்காக்கவே
மந்தரகிரிக்குநிகர் செங்கருடன்மீதேறி
  வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
  மாதவா கோவிந்தனே. ௬

காட்சியாய்நின்னுபய கமலப்பதந்தனைக்
  காணுமவகை தேடிமவழியுங்
காணுமனக்குறைவி னற்கவலைகொண்டயர்வு
  கண்டுநின் றேமாறியுந்
வீட்சணகடாட்சமுட மெய்யன்பருக்கடிமை
  வேலைசெய வேசாறியும
வீணனமாயமோ கத்தினுள்வாணாள்
  விடுப்பதோ மெய்க்காட்சியே
தாட்சியாய்க்கோடிபிழை செய்தாலுமெள்ளளவு
  தாட்சணிய மென்பதிலையோ
சர்வஜனரட்சக தயாளுநீயல்லவோ
  தற்காக்க நல்லசமயம
மாட்சிபெறவாச்சுதென் றேகருடன்மீதேறி
  வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
  மாதவா கோவிந்தனே

ஆனாலுமென்கொடுமை யனியாயமனியாய
  மகிலத்தி லென்போவிலை
அனிதமாய்மதனுக்கு நமனுக்குமவாண
  ளவத்திலொப் பித்தகல்லால்
ஊனாறுமுடலைவிட் டுயிர்போகுமுன்னமுன்
  னுலவாப் பெரும்பதத்தை

யுருமறிஞானருளினாற் கண்டுண்மைநாடா
துலைத்தபெரு மாய்கையதனால்
நானெனதென்றதோ ராணவப்பேய்கொண்டு
நன்மார்க்க வழிவிட்டபின்
நாயினுக்கடையான் நாயினேனுன் கருணை
நாடினேனுட்செல்லுமுன்
வானாடர்மண்ணாடர் பணியவெங்கருடன்மிசை
வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. ௭

சீலமுளசேஷசயனாதிருப்பாற்கடற்
செல்வனே தசரதற்குச்
செல்வமகவாய்வந் துதித்தஸ்ரீராமனே
சீதாம னோகரத்தால்
கோலமுளகலியாண ராமாநெடுந்தனக்
கொண்டகோ தண்டராமா
குணமாதுவாக்யபரிபாலராமாதனுக்
கோடியணை செய்தராமா
அரிப்பிரியைஜானகி கனிட்டனுடனமுதுண்
டயோத்திபட் டாபிராமா
மாலையணிராமனே யென்னையாள்கருடன்மிசை
வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. ௮

உலகரட்சகனுநீ யுயிர்கள்ரட்சகனுநீ
யுன்செயல லாதொன்றில்லை
உந்தனற்கிருபைதா னெந்தனுக்கில்லையோ
வுயிர்த்தொகையில் நாளில்லையோ
மலையமலைபோனெடும வல்வினைவளைந்தென்னை
வாட்டுதே பேயாட்டுதே
மாறுதவறுமைதீ மூட்டுதேபிறவிநோய்
வருமென்ற பயமாட்டுதே
கலவரமதானமன மொருநிலையினிற்கவிலை
காமிக்கோர் திக்குமில்லை
கைவிடிலோநின்னன்ப ருன்னைநம்பாரினிக்
கனகாமப ராமனிதரா
வலமைபெருசெங்கருடன் மீதேறிகண்காண
வல்வினை யகற்றவருமாய்

மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. ௯

துக்கசுகபோகமாய் வளர்கின்றயிருவினைத்
தொடரினு லுடலுருவமாய்
தோகையர்கண்மோகவலை யாமுலைமேலாசையும்
சொர்ணமலை மேற்பாசமுந்
அக்கிசக்கொடியர்பா னேசவிசுவாசமும்
யறிமையறி யார்நேசமும்
ஆனந்தமென்றியா னகமகிழ்பாசமும்
அரிசந்த மணவாசமும்
தக்கபிகபோமென் றுக்கெனுமதத்தையான்
றமதுதிரு வடியினீழல்
தாழ்க்திவாழ்ந்தாமல்ல விருளானமாய்கையிற்
றமியேனுலைக்கதிக்தேன்
மக்கள்தொழவாழ்கின்ற கருடன்மீதேறியென்
வல்வினை யகறறவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. ௰

கோவிந்தப் பதிகப்பத்து
முற்றிற்று.

சிந்தைக்குடி கொண்டபதிகம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சங்கையறவேதாந்த சித்தாந்தநீதிநெறி
சாத்திர மெலாமுணராத
சாதுசங்கச்சன்னி தானந்தடைந்தியான்
றாழ்ந்தடியின் முடிசூடியே
பங்கசவிலோசன பரந்தாமகீர்த்தனம
பாடாமல் பருமந்திரம
பன்னெலுன்னுயய பதமலர்க்கூழிடாம
பன்றைமல் விண்ணைணமாய்
சங்கணியுமாதர்தோள சார்ந்தினனராச்சேர்ந்து
சஞ்சலக் குழியிலாழ்ந்து
தலையெடுக்காமனைய் வறுமையாய்சிறுமையாய்த்
தமியே னுனைத்துதித்தேன்
திங்களணிபணிவதன சங்குசக்ராதரா
தீவினை யகற்றியாள்வாய்

சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
　சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௧

சயமானசாயுச்சிய பதவியானடையவே
　தொல்லுலகி லுன்னிநிதமும
துதிசெய்துமதியினுக் குமதிமொழியிவ்வேலை
　சொல்லுமென் றுனைநம்பினல்
அயனாரமைத்தபடி பயனாகவனுபோக
　மாமென்ற மவ்வவர்வினை
அனுபவத்திடவேண்டு மென்றுநெறிசொல்லுமறைக்
　ளவறிமுறை யிடுதலாலே
பயமானபாவியேன் பபனென்றுருமையாற்
　பணிப்தாதி மூலமென்றே
பாடினேன்வாடினேன்செய்வதொன்றோர்க்கிலாப்
　பதிதனைக் கைவிடாதே
ஜெயகருடகேதனச் சங்குசக்ராதரா
　தீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
　சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௨

எந்தனுக்குப்பாக்கிய மீவதற்குன்னரு
　ளிருக்குமே னின்மனைவியால்
எனையாள்வதருமையோ வென்கணனுன்மைந்தனு
　லென்பிறவி நீக்கலரிதோ
சொந்தமுளதாசரொடு பங்கட்படுத்தினின்
　றுண்டனென் றுள்வதரிதோ
தொகைப்புரட்டோவுனு லாகாதகாரியந்
　தொல்லுலகில் சொல்வதுளதோ
சுந்தமாதனிமுனிவ ரரிபிரமர்யாவருங்
　கைகுவித் திடுதெய்வமே
காசினியிலளவற்ற தொல்லையிற்சேர்த்தெனைக்
　கண்கலங்கச் செய்தெனை
சிந்தைவேகத்தின்முன் வருகருடனேறியென்
　றீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
　சிந்தைகுடி கொண்ட குருவே. ௩

சந்ததஞ்சந்த்ரனைக் கண்டவிருள்போலவுந்
　தழல்கண்ட சருகுபோலுந்
தபனனைக்கண்டபனி போலவுஞ்சிங்கத்தை
　தந்திகண் டிடுதல்போலும
வந்தனைசெய்யுந்தா சரைக்கண்டுவாழ்ந்தவகை
　வாயாத மூடர்போலும

வாடினேன் மாபாவிகேடுறுவண்ணநீ
மனதுவைத் தாளவேணுஞ்
சொந்தமுளநின்னடிமையிந்தமனையூடுபோய்
சோராம லாளாவிடிற்
றொலையாதநிந்தனை யுனக்குவருநான்சொன்னேன்
துரோபதை தனக்கருள்செயுஞ்
செந்திகிரியுஞ்சங்கு தங்குபுயகாருண்ய
தீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௪

புக்காதககுவில்லை புசியாதநீரில்லை
புரளாத பொழிலுமில்லை
புண்ணியஞ்செய்வதில்லை பிழைமோசமவிடுவதில்லை
பூறியேன் காரியமில்லை
மிக்கானவேதமுதல் வேதனுங்காணாத
விக்ஞான ஜோதிமயமே
மெய்யாகுநின்னுபய செய்யதாளைப்பைய
வித்தைமன வீட்டிருத்தி
அக்ஞானமாமடவி யைசசுட்டெரித்ததி
லகஞ்சார மிருகமொட்டி
ஆசைவலையைக்கொய்து தாசானுதாசனா
னாகும படிக்கருள்செயத்
திக்காருமில்லைநீ கதியென்றுநம்பினேன்
தீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௫

மூவாசையுங்கொண்ட வென்கொடுமைபோலிந்த
மூவுலகி லொருவருண்டோ
மூதறிவிலாமலே பாதகத்தொழில்செயு
மூர்க்கனெனை யன்றியுண்டோ
பாவாசுபாடநற் பாவோர்வாகள்போற்
பகர்பேதை யன்றிலுண்டோ
பணங்காசு துணிமணிக ளென்றுபகலிரவும
பறப்பவர்க ளென்னிலுண்டோ
நாவாகையாலுன துதிருமந்திரத்தையென்
னாவினி லுரைத்ததுண்டோ
நால்வர்சபைகூடியே நின்புகழ்ப்பசனைசொல்
நான்செவி கொடுத்ததுண்டோ
தேவாதிதேவனீ யறியாததொன்றில்லை
தீவினை யகற்றியாள்வாய்

சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௬

உடலைவிட்டுயிர்பிரித லின்றைக்குநாளைக்கு
வொருகணத் தென்பதில்லை
உலைவாயின்மெழுகென்ன உருகிகண்ணீர்பெருகி
யோடியிரை தேடியோடி
மடைவாயினீரென்ன வாய்வாண்டனுதினம்
வாடிமனை வாழ்க்கைதேடி
வந்தபின்கொஞ்சபோ கத்தில்விளையாடிநன்
மனைமக்களைக் கூடியே
இடைமீதிருந்தபட் டாடையையிழந்தமதி
யினர்போற் காலமெல்லாம்
இப்படிகழித்தனன் நீகிடைக்துங்கன்ம
மென்னவுன்னிக பெரியதோ
திடமுடனேதடதடென கருடன்மிசையோடியென்
றீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௭

மன்னவாகேசவா நாராயணசௌரி
வனமாலி வாசுதேவா
மாநிலமளந்தவா மசகூர்மநரசிங்க
மாதவா மணிமாலையா
என்னுநின்னாமமே பன்னிநானுன்னினு
மெள்ளளவிரக்கமிலையே
என்னிடவதிஷ்டமுனை யோகொடியபாவியா
னென்னமுன் னாட்செய்வினையோ
அன்னைதந்தையர்கள்போ லாதரிப்பவர்களுனை
யல்லாமல் வேறுமுளதோ
அபிஷேகமுடிகொண்டு வருமச்சமேதரா
யாசுபரி விரசையரசே
சின்னமில்லாதவட் டாக்கரத்தெய்வமே
றீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௮

நெஞ்சைப்பிளந்திரணி யன்றனைக்கொன்றதும்
நெறியுள்ள தசரதற்கு
நீண்டசேடன்சங்கு கிகிரியம்பிரியா
நீமகனெனப்போந்ததும்

வஞ்சகத்தாடகைச் சுவாகுவைமுடித்துவரு
வழியினிற்பெண்ணானதும்
மங்களமதாகவே திங்கள்குலசனகியை
மாலையிட்டூர் புக்கினதுவும்
அஞ்சியேசிற்றன்னை யாற்காடடைந்துமறை
யந்தணர்க் கருள்தந்ததும்
அழகானதஞ்சவடி யுற்றுசவுரிக்கரு
ளளித்துஞ் சயமுற்றதும்
செஞ்சிலைக்கோதண்ட ராமனேமெய்யெனிற்
றீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௯

ஆனில்மேல்வருங்கொம்பு தன்னிற்கலிக்கரீ
ராமசிலை யாகவில்லையோ
அந்தரத்தனின்மேக முந்தற்கலாபங்க
ளாடிமகிழ் கூடவில்லையோ
துணிவாகுமாமைமீன் சிந்தைகண்பார்வையாற்
றேன்றிய ருங்களில்லையோ
தணைபாசுபுன்றனுக் கமைமநாணைபின்
றெல்வினை துடைப்பதரிதோ
பணிசுமக்காதகற் பாறையோபசைவற்றி
பர்சைநிற மற்றமாமோ
பரமசிவனணிகின்ற பாம்புவாழ்புற்றேவிப்
பாவியேன் செவியிரண்டும்
திணிகொணின்னிருசெவிக் கென்சொல்வரவில்லையோ
தீவினை யகற்றியாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. ௰

சிந்தைகுடிகொண்டபதிகம்

முற்றிற்று.

ஆதி ஸ்ரீரங்கப்பதிகம்.

கஞ்சாவுமபினியுஞ் சாராயவகைகளுங்
கள்ளுமா மிசமும்வைத்து
கண்மூடிபெண்ணாசை யைக்கருதிகிட்டையிற்
காத்திருப்பார்களந்த

கஞ்சானப்பிரவஞ்ச மாயத்தைநிசமென்று
நல்லறி வழிந்துநிதமும்
நன்மார்க்கவழியெலாந் துன்மார்க்கவழியென்று
நம்பி கும்பிக்கலைந்து
நெஞ்சாரவளவற்ற களவுகொலைகாமங்கள்
நீங்காத கோபலோப
நிர்மூடனென்ப ருடமருவலரிதென்று
கெட்டுயிர்ப் பித்தகாலம்
அஞ்சாதேயென்றனக் காதரவுசொல்லவே
யந்தரத் தானமாக
அன்பாகிமுன்புவந் துபதேசமருள்செய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. க

பேசாதமௌனியுட் புறம்பொன்யதாம்பெரியர்
பேசுமனை மக்களாசைப்
பேய்கொண்டுபசுவினிற் றேபோர்த்தழுவையோத்
பொய்யைமெய் வேடமாக்கி
தேசாதிதேசமுந் தீர்த்தங்களாடிநம்
திருவடி களைப்பணிந்தால்
தீவினைகள்தீருமென் றாசீர்வதித்துத்
திருத்துளவ நீருமீந்து
வாசாகயிங்கிரிய வார்த்தைசொல்வாரந்த
வஞ்சகர் தமைப்போலியான்
மனதொன் றுநினைவொன்று காசாசைமேற்கொண்டு
வாடியமு மெனையஞ்சலென்
றாசாபசாசைத் துரத்திநாயடியனேற்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகமுன்புவந் துபதேசமருள்செய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. உ

பாவியான்பொல்லாத கோவியான்பஞ்சமா
பர்வியான் பெரியோர்களைப்
பணியாதபாவியா னேன்பிறந்தேனையோ
பார்க்கவே சுவரிலெழுதும்
ஓவியம்போலவே வுருவெடுத்தேனலால்
ஒருவர்க்கு மென்னையிட்டு
ஒத்தாசையுதவிதா னிதுவரையிலுண்டுமோ
உலகளந் தவனேயுனக்
கூவியேதமிழினூற் றோத்திரஞ்செய்தனன்
கோதண்டராமராமா
கோபாலகிருஷ்ணனே பாற்கடலிலேபள்ளி
கொண்டநர சிம்மரூபா

ஆவிதானுடலைவிட் டகலுமுன்பாகநீ
அந்தரத் தியானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௩

தென்புடனேயாவருந் திருமால்தனக்கடிமை
செய்வோர்கள் தங்களுக்கு
தீவினையகன்றுபோ மென்றதாலுன்றனைத்
தியானமே செய்யவுறுதி
நம்புதலையெந்தனுக் கொருநாளுமில்லையே
நானிதுக் கென்னசெய்வேன்
நாராயணாவேத பாராயணாவென்று
நம்புமடி யார்களுக்கு
சம்பிரமதாய்வந்து முன்னின்றுன்னருளீந்து
சகலவர முமகொடுக்குந்
தாமோதராவுனது மகிமையைத்தமிழினாற்
சாற்றுதற் கெளிதாகுமோ
அம்புவியில்யாவருங் காணவேயெந்தனுக்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௪

ஆற்றிலேவருகின்ற வெள்ளமதுபோலவென்
னறிவுதனி லுந்தனற்றருள்
ஆனந்தமாகவே பொங்கிவருவெள்ளமதை
யான்கண்டு மகிழாமலே
சோற்றுடலையழியாத பொருளென்றுயெண்ணினேன்
தோகையர்கள் மாய்கையதனால்
சுழல்வண்டுபோலவே யலைகின்றமனமுள்ள
துஷ்டர்க ளிணக்கமுற்றேன்
கூற்றுவன்போலெனைக் காமவினைபோராடிக்
கொல்லுதெதன்செய்யவினையோ
கொண்டல்நிகர்வண்ணனே கேள்விமுறையில்லையோ
குவலயந் தன்னிலிந்த
ஆத்மகுருவாகியே தேவரீரெந்தனுக்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௫

கட்செவியின்மீதிலே பள்ளிகொண்டவனுநீ
கஞ்சனை வதைத்தவனுநீ
கபடநாடகனுநீ பாதிநாள்யானையைக்
காத்தருள் புரிந்தவனுநீ

பச்சைநிறமாகவே வளர்க்கின்றமாலுநீ
பாருல களந்தவனுநீ
பதியுநீகதியுநீ யடியார்களுள்ளமதில்
பண்பா இருப்பவனுநீ
இசையாகயுந்தனற்பாதமேகதியென்று
யெண்ணுவோர் தங்களுக்கு
யிகபரமிரண்டினும் மேலானவாழ்க்கையுட
னின்பங் கொடுப்பவனுநீ
அச்சுதானந்தனே தேவரீரெந்தனுக்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௬

ஒருவேளைபோசனஞ் செய்துணைவணங்கவெனி
லுடலொத்து வருவதில்லை
உள்ளமதிலளவற்ற கள்ளமதிருப்பதால்
உறுதியோ நிற்கவில்லை
திருவுறையுமார்பனே யுந்தனைக்கண்டியான்
தெரிசனம் செய்வதற்கு
திஷ்டியோ திறமில்லை நீயுளஸ்தலமதில்
சில்நா ளிருக்கவென்றால்
நிருவாகமெந்தனுக் கில்லாதிருப்பதுன்
னெஞ்சென்ன வறியாததோ
நீதியாயெந்தன்வர லாறுகேளிவ்வாறு
நெட்டுயிர்ப் புற்றலைந்தேன்
அரிவையர்கள்மோகவலை தன்னிலேவீழாம
லந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௭

கருமவினைபதனாலே வருகின்றபிணிகளைக்
கண்டுநான் சொல்வதென்ன
காகுத்தனேயுனது வுள்ளமறியாததோ
கருணை கடாட்சகுருவே
மருமவலிமோகமும் நீரழிவுகுட்டமும்
மாறாத வயிறுவலியும்
மாலையொடுசூலையும் பித்தமொடுவாதமும்
மண்டையிடி காச்சலுடனே
இருமலுடன்வாழ்கின்ற மந்தாரகாசமும்
இன்னமு மனேகவிதமாம்
எளியேனையிதுவெலா நாடாமலுந்தனல்
லிணையடிகளைப் பணிந்தேன

அருமறைகள்தேடியுங் காணுதவஸ்துவே
யந்தரத் தானமாக
அன்பாகவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௮

தூண்தனிலுதித்திரணி என்முனுவிரணியன்
றஞ்சவெழின் மார்புகீன்ற
துஷ்டநிக்ரகசிங்க சிஷ்டபரிபாலனே
தொல்லுலகி லுந்தனடிமை
சாண்வயிர்வளர்த்திடுந் தாபத்திரியங்களாற்
றமுட்கவிதை பாடியாடி
சண்டாளர்தங்களைக் கொண்டாடிநித்தமுஞ்
சங்கடப் பட்டுழன்று
வீண்பொழுதுபோக்குவ தெலாமுனதுசமுகமதில்
மெய்யாக வேயுரைத்தேன்
வேதவேதாந்தனே சிதாமுகுந்தனே
விண்ணவர்க் கணிசெபரசே
ஆண்மைதலையாயெனக் காதரவுசெய்யநீ
யந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௯

ஊர்பேரிருந்தென்ன வொத்தாசையெனக்
குற்று ரிருந்துமென்ன
உறவாயிருந்தென்ன பகையாயிருந்தென்ன
உறுதியா யென்னையின்ற
பேர்தானிருந்ததென்ன பெண்டீரிருந்தென்ன
பிள்ளைக ளிருந்துமென்ன
பெருமையாயுலகமதை யாள்கின்றயாசனப்
பிரியமு மிருந்துமென்ன
சீர்தானிருந்தென்ன யானையொடுகுதிரையுஞ்
சீமைக ளிருந்துமென்ன
தெண்டனைகள்செய்கின்ற சண்டனிடபாசமது
சேர்த்தெனைக் கட்டும்வேளை
ஆர்தானிருந்தென்ன வென்னுயிர்க்காதார
மாமோகஜேந்திர வரதா
அன்பாகிமுன்புவந் துபதேசமருள்செய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. ௰

ஆதிஸ்ரீரங்கப்பதிகம்

முற்றிற்று.

இராமப்பத்து.

கடலிலலையலைவதுபோ னிதமுமெந்தன்
　கவலையினுளறிவழிந்து கவியால்வாடி
உடல்மெலிந்துயானிருந்தால் பாவிமாயம்
　ஒழிந்திடுவதெவ்விதமோ வுலகமீதில்
விடமெனவேயெனைத்தொடரும் துன்பநீக்கி
　வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நடனமிடுபரிகுல சகாயனென
　ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. ௧

கற்பதருவாமுனது செய்கையென்றுங்
　கயிலாசநாதனென்றுங் கவிகள்பாடி
அற்பரிடஞ்சென்றெனது தளர்ச்சியெல்லாம்
　அறிவழிந்துயானுதின மலைந்திடாமல்
விற்பனஞ்சேருங்கிருபை யெனக்குநல்கி
　வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நற்புலவரமரர்தொழும் ஞானசோதி
　ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௨

எந்தனிடயோசனையுந் துன்பவாழ்வும்
　இரவுபகலென்னுளத்தி லிடைவிடாமல்
சிந்தனையேசெய்திருந்தா லெந்தனுளுன்
　திருவடிக்குநானடிமை செய்வதையா
விந்தைபெறவேயெனவே கவலைநீக்கி
　வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நந்தகோபாலனென வந்தஜோதி
　ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௩

மாடுநிதிபெண்டுபிள்ளை யுலகமியாவு
　மற்றுந்தன் மலரடியை வணங்குதற்கு
முடமெனுமிருள்விலக ஞானதீப
　முகுந்தனேயெனக்களித்து முத்தியான
வீடுதனிலென்னுளு மருவிவாழ்க
　வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நாடுமயோத்தியினாச னின்றவீர
　ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௪

பத்தியுள்ளபசுவீழ்ந்தா லுலகிலுள்ளோர்
　பாதகித்துமனமிரங்கி யெடுப்பார்துஷ்ட

புத்தியில்லாப்புலிதனக்கி யாருதவிசெய்வார்
பிறவியெனும்பெருமடுவிற் பொய்யன்விழ்ந்தேன்
வித்தகனேயெனக்கெவரோ நின்னையன்றி
வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நத்தம்வளர்கோசலைநா டாளவந்த
ராமாவென்றுநதனைநா னம்பினேனே. ௫

அகலியென்னசோதரமோ பிரகலாதன்
அண்ணன்மகனோவனுமா னம்மான்றானோ
ஜெகமதனிற்பாண்டவர்கள் தாதைதானோ
சிறியதந்தைவிடணனோ நானொல்லாதோ
விகிதமுடனெந்தனைநீ யாள்வதற்கு
வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நகமதினிரணியனை வென்றசிம்ம
ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௬

எண்ணெயுளமட்டுமல்லால் விளக்கின்ஜோதி
யிருண்டிடிலோதமமாமவ் வியற்கைபோல
மண்ணுலகிலென்னுடலு முயிரும்வேறுப்
மாறுமிடத்துறுபிணமா மலர்க்கையாலே
வெண்ணெயள்ளியுண்டவனே யெனக்கிப்போது
வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நண்ணேதிருமந்திரஞ்சேர் நற்சிதாபி
ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௭

தஞ்சமென்றவடியேனைக் காத்திடாமல்
சம்சாரசாகரத்திற் றளர்ச்சிகூர
வஞ்சகமாய்த்தள்ளிவிட்டா லெந்நாளுன்
மலரடிக்கீழடிமைசெய்ய வருவதையா
விஞ்சையர்கள்மகிழ்ந்திடவே யிந்தவேளை
வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நஞ்சமுண்டபரமசிவன மகிழ்பட்டாபி
ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௮

திடத்துடனின்னடிமையெனச் சேர்ந்தவென்னை
செகமதனிற்றீயர்தம்பாற் சேர்த்திடாமல்
கடத்தயிராபதநிகராங் கஜேந்திரன்றன்னை
காத்ததுபோலேழைதனைக் காருமையா
விடப்பத்தின்மேற்றுயிலும் விபுதர்கோவே
வெயிலொளிபோலுன்பாதம் விளங்கச்செய்வாய்
நடத்தைகளைப்பொறுத்தாளுஞ் செயகோதண்ட
ராமாவென்றுந்தனைநா னம்பினேனே. ௯

அன்னைதந்தைகுருதெய்வ நீயேயென்று
அனுதினமுமுனைப்பணிந்தே னடியேன்வாயாற்

சொன்னமொழிதவறாமல் வரந்தந்தருள்வாய்
தோத்திரமாய்க்கவிமாலைபத்துஞ்சொன்னேன்
கன்னல்மொழிலட்சுமியும் ளபமாபும்
கரமதனிற்கிரிசங்கும் கருடன்மீதில்
நன்னயமாவெயந்தனிரு கண்புன் றேன்ற
ராமாவென்றுந்தனை நாடம்பினேன் ௰

இராமப்பத்துமுற்றிற்று

கருடப்பத்து.

—*—

நேர்துறை.

ஈயாதலுத்தரைநான்போயடுத்து யிளகிமனம்
பேயாய்பறந்துலைந்தென்றனும் வாடிப்பிதற்றுகின்றேன்
மாயாப்பிறவியயக்கறுப்பாயுன்னை வாழ்த்துதற்கு
நோயாக்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னை யிரட்சிப்பையே (௧)

…னமுமுன்னுமத்தைநாவாற்றுதிதமென் சிந்தைநொந்து
மனமுமுருகிமயங்குவனேவஞ்சநெஞ்சமின்றித்
தனதாகவாழ்கின்றபின்னடிபோர்க்கடித்தாணிதமும்
…னைவாங்கருடன்முதுசேறிவந்தென்னை யிரட்சிப்பையே (௨)

வாயேனிருந்தென்னசெய்வதுகூற்றன் வருமளவில்
ஆயோனையுன்பாதநான்பணிந்தேனிந்த வம்புவியில்
நாயேனுக்கோர்துணைவேறுமுண்டோவரிநாரணனே
நீயேகருடன்முதுகேறிவாநதென்னை யிரட்சிப்பையே (௩)

உறியேறிபாலனைவெண்ணெய்கையாலெடுத்தோடியுண்ட
பொறிசோகலப்புயாசலனேநெறி போக்கியபொய்ச்
சிறியேனையின்னன்பர்தொண்டனிற்சேர்க்கத் திருவடியாம்
நெறியேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே (௪)

சீரோழுலுகினினினையல்லாம வெனக்கினிதாய்
பாரோர்புகழ்தெய்வநான்பணியேன்பணியாத்தனே
…ரோர்பொருந்துமடியார்கள்போற்றத்திருவுடனே
நேரோகருடன்முதுகேறிவந்தென்னை யிரட்சிப்பையே (௫)

சனந்தானில்லாநாக்காசுகொடாத கசடனென்னை
சினந்தேசிதம்வகைசெப்புகின்றானுன் செயலறிந்து
மனந்தானிரக்கங்கொளாதாவுருகணான் வாடுமிடர்
தினந்தேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னை யிரட்சிப்பையே (௬)

ஓதிபெருத்தாலென்னவுத்திரந்தானுக்குதவியுண்டோ
கதிமறுத்தென்னைகருப்பையுற்றேன் கமலக்கண்ணனே
மதிகொடுத்துன்றிருநாமந்துதிக்க வரமருளும்
நிதிப்படைத்தோய்கருடன்மேலெழுந்தென்னையிரட்சிப்பையே (எ)

தூக்கப்பயிர்வினையும்மன தோட்டநற்றேற்பையுளும்
விக்கலுங்கக்கலுமுக்கியமாம்வினை யேன்றுயரம்
புக்கிடமின்றிப்பொடியாகச்சாயக்கூற் பொற்சிறகை
நெக்குங்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னை யிரட்சிப்பையே (அ)

இளைந்தேயுனதுதிருநாமம்தன்னை யிரவுபகல்
களைந்தேமனதுகவலைவிண்டேனென்னைக் காத்தருள்வாய்
விளைந்தேவருகவிதுவேளைவேலை வெதம்பமணி
நிளைந்தேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னை யிரட்சிப்பைபே (௯)

மத்தகத்தானைமின்வாய்திறந்துன்பெயர்வாழ்த்தவருள்
வித்தகத்தாழிவிடுத்தளித்தோய்வினையேன்மவத்தை
சித்தமறிற்பொறுத்தெந்தனையாளத் திருவுடனே
நித்தங்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே (௰)

கருடப்பத்துமுற்றிற்று.

போற்றிப்பத்து

நாராயணுபோற்றிபோற்றி நரசிம்மரூபாபோற்றி
காரணக்குருவாய்வந்தென் கவலையைத்தீர்ப்பாய்போற்றி
வாரணந்தன்னைக்காத்த மாதவாபோற்றிபோற்றி
சீரணிந்திறங்கிவாழும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௧

வரமனருபாபோற்றி மணிமச்சகூர்மாபோற்றி
ராமனேராமர்போற்றி நற்பகுந்தருவாய்போற்றி
காமனையீன்றாய்போற்றி கபடநாடகனேபோற்றி
சேமமாயென்னையாளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௨

செங்கண்மாலரியேபோற்றி திருமகள்கொழுநாபோற்றி
சங்கணிகரத்தாய்போற்றி தரணியையளந்தாபோற்றி
இங்கெனக்கருள்வாய்போற்றி எந்தையேபோற்றிபோற்றி
திங்கள்சேர்வதனுபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௩

அகலியைக்கருள்வாய்போறறி யரக்களைவதைத்தாய்போற்றி
முகினிறைத்தோனேபோற்றி மூர்த்தியேபோற்றிராஜ
மகனெனவந்தாய்போற்றி மாயசெவ்வாயரபோற்றி
ஜெகமுண்டதாதாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்று ௪

பஞ்சவர்தூதாபோற்றி பாருலகளந்தாய்போற்றி
வஞ்சனைதீர்ப்பாய்போற்றி வாலியைவதைத்தாய்போற்றி
தஞ்சமென்றோர்க்காக்குஞ்சாரங்கபாணிபோற்றி
செஞ்சிலைக்கரத்தாய்போற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௫

அரிரகுராமாபோற்றி அடியவர்க்கெளிவாய்போற்றி
கரிதனைக்காற்றாய்போற்றிகஞ்சனைவதைத்தாய்போற்றி
விரிகடற்றுயின்றாய்போற்றி விளங்கனியெறிந்தாய்போற்றி
செருவினைவென்றாய்போற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௬

மாயனேபோற்றிபோற்றி வரமறுதருவாய்போற்றி
ஆயனேபோற்றிபோற்றியடியனுக்கருள்மீக்கொண்டு
தாயனேவருவாய்போற்றிதசரதராஜனீன்ற
சேயனேபோற்றிபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௭

எந்தையேபோற்றிபோறறி யிமையவர்க்கரசேபோற்றி
சிந்தையிற்குடியாய் கொண்டதெய்வமேபோற்றிபோற்றி
பந்தம்வேற்றுப்பாய்போற்றி பரபிரம்மவடிவேபோற்றி
செந்திருமார்பாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௮

முத்தணிமார்பாபோற்றி மூவுலகளந்தாய்போற்றி
இத்தலம்யின்றாய்போற்றி யேழைபங்காளாபோற்றி
பத்தர்கட்கரசேபோற்றிப் பாசமவேற்றுப்பால்போற்றி
சித்தம்வைத்தென்னையாளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௯

இருவினைதுலைப்பாய்போற்றி யேகமானவனேபோற்றி
திருவொடுகெருடனேறுந்தேவனேபோற்றியுன்பா
லுருகியானுரைத்ததோத்ரமுலகளந்தவனேபோற்றி
திருவடியெனக்குநல்கும்ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி ௰

போற்றிப்பத்துமுற்றிற்று.

பரப்பிரம்மபத்து.

என்னால்முடிந்ததிதுநாள்வரைக்குமிரவுபகல்
சொன்னேன்தமிழின்வழியாகவெந்தன்றுயரமெல்லாம்
இன்னுநானுவருணல்குவா யெளியேன்றனக்கு
[illegible]ன்னுகமேற்றுயிற் சீதாபிராம்மமே ௧

எத்தனையோவுருகோடானகோடியெடுத்தலுத்துய்
புத்திமயக்கியுன்பாதாரவிந்தப்பொருளறியா
தித்தலந்தன்னிலுழல்கின்றநாயினுமென்மைவழிப்
பத்தனைக்காத்திடுஞ் சீதாபிராமப்பரப்பிர்ம்மமே ௨

செங்கமலத்திருமார்பழகாவுன்றிருவடியை
மங்களமாகப்பணிந்தேனுளத்துனைவாழ்த்திநின்றேன்

இங்கிதமாகவருள் நல்குவாயெளியேன்றனக்கு
பங்கையஞ்சேற்பதசீதாப்பிராமப்பரப்பிரம்மமே ௩

மின்னார்க்கொடியிட வேல்விழிமாதரைமேவிநித்தம்
பொன்னுக்கலந்தனைப்போற்றுமனாளைப்புவியுகுத்தேன்
இன்னிலந்தன்னிலருள் நல்குவாயெளியேன்றனக்கு
பரப்பன்னுதமிழ்க்கருள் சீதாபிராமப்பிரம்மமே ௪

மச்சமாகூர்மவராகநரசிம்மவாமனனை
அச்சுதநாமத்தரிகிருஷ்ணனையான்பணிந்தேன்
இச்சையதானவருணல்குவாஎளியேன்றனக்கு
பச்சைநிறமுள்ளசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே ௫

இந்திராதிபோற்றியபொன்னரங்கேசனிணையடியைச்
சொந்தமதாகவேயான் பணிந்தேனிந்ததொல்லுகில்
எந்தையுன்மைந்தற்கருணல்கியாண்டிம்மையம்மைதந்து
பைந்தமிழும்புனைசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே ௬

சுருதிமொழிந்தமுறைப்படியுன்னைத்தொழுதிரஞ்சிக்
கருதிமுக்காலமுங்கைகுவித்தேனற்கதிபெறவே
இருவினைதீரவருள்புரிவாயெளியேன்றனக்குப்
பருதிகுலத்துற்றசீதாபிராமப்பிரம்மமே ௭

மாத்தவராகியமங்கையராசையுமாமயக்கந்
தீர்த்தவனேயென்னுருவொழித்தாள்திருவேங்கடவா
ஏத்தமதாயடியார்க்கருணல்குமிருவிழியாற்
பார்த்தெனைக்காத்தருள்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே ௮

வையகந்தனிற்பையையாதலோலயர்வாசல்சென்று
பொய்யுரைசொல்லிப்புகழ்ந்துறவாடிப்பொருந்திநைந்தேன்
ஐயனேயுந்தனருணல்கியாண்டருளாயிரம்வாய்ப்
பையரவிற்றுயில்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே ௯

வேண்டுகிலேன்மண்ணில்வேந்தர்தம்வாழ்வுபுதர்செல்வம்
நீண்டபெண்மேன்முடியிந்திரப்பட்டமுகித்தியமாம்
ஆண்டவனேயுன்னடியார்க்கடியவனாகவருள்
பாண்டவர்நேயசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. ௰

பரப்பிரம்மப்பத்துமுற்றிற்று.

குருவிருத்தமாலை.

பொன்னினாசையும் பூமியினாசையு
மின்னினாசையும் வேண்டிவிரும்பிலேன்
சொன்னகான்றொடருமக்காலையில்
உன்னலுன்பத முள்ளத்துறுதியே ௧

வாவிதன்னில் வனமொண்டமண்குடம்
தாவிலோரிடந் தங்கியவாறுபோல்
ஆவலாவி யுடனுமுண்ணுணையே
மேவியோர்கிலை வீடருளுதனே. ௨

இரும்புநெஞ்ச மெனுமனத்தியரை
விரும்பியான் றுதிமேவுதனீதமோ
சுரும்புமொய்க்குந் துளவணிமாலையாய்
அரும்பொனானுடை யரிகரிராமனே. ௩

கடலுபபுநற் கல்லகக்காயுசே
குடனிசைந்திடி லுண்பாரவ்வாறுபோல்
உடநல்லுயிருழ் வினைப்பாலதாம்
அடிமைசெய்தெனையாட்கொள்ளவேண்டுமேய். ௪

கள்ளவைம்புலக் கள்ளக்கசடரை
மெள்ளவெட்டுவெளியிற்பிரிந்தியான்
உள்ளமான வொருவனைக்கண்டுசீர்
வள்ளலென்று வணங்கவருள்செய்வாய். ௫

பூமிதன்னிற் பொருந்தினரைத்துரை
சாமியென்றுரை சாற்றுதனீதியோ
நேமிகையி லிருத்தும்வச்சஸ்தல
சாமிநம்பினன் ருமனாதானையே. ௬

உனைவணங்க வரித்தெண்ணுடற்கரம்
வணமிணங்கும் வகையுளதோவையா
தினமுமிப்படி மந்தைசிதறினுற்
கனவிலுன்னையுங்காண்பனோகர்த்தனே. ௭

ஓங்கலமுமிதின்றிடிலோரவல்
நேர்கிடைக்கு மெனுமொழிநிச்சயம்
சீர்பதத்தைத் தினந்துதிசெய்தனன்
கார்வண்ணக்கண்ணா காத்தருளெந்தையே. ௮

என்னசொல்லியு மீவிறக்கமில்லை
வண்ணெஞ்சாகிமனமிரும்பாகினுல்
அன்னமேறு மயன்செயலல்லது
பின்னையானென்றும் பேசுவதில்லையே. ௯

படிக்கலாந்திருநாமத்தைப்பாடியே
நடிக்கலாமுன்று னாடகக்கூத்தையே
பிடிக்கலாமின் னடியார்பொற்றாளையே
இடிக்கலாமனதொடுக்கமதில்லையே. ௰

உன்னையன்றி யுலகினில்வாழ்பவர்
தன்னைநம்பாதகாதுகண்டாயினி

அன்னையாயெனையாதெரியாவிடில்
பின்னையார்துணை பேசப்பிராமனே. ௰௧

தாயுந்தந்தையுஞ் சற்குருதெய்வமும்
நீயல்லாதென்றநெஞ்சினில்வேறுண்டோ
சேயன்றீவினை யாறச்செயாவிடில்
மாயனேயுன் மகிமைகுறையுமே. ௰௨

ஆர்க்குந்தீவினை நோக்கணுகாமலே
காக்குந்தெய்வக் கருங்கடல்மேனியாய்
ஏக்கமாமெனையின்பம்வைத்தாளுவாய்
தீர்க்கமாஞ்சகநாதஸ்ரீராமனே. ௰௩

வாடிச்சோம்பி வதங்கும்பயிரினுக்
கோடிப்பொய்யுநல்ல மாரியம்போலவே
தேடிநின்று நினைக்குமெளியனை
நாடிக்காக்குநாராயணனுமமே. ௰௪

கண்ணுமூக்குஞ்செவியும்கைகாயமும்
உண்ணும்வாயுமுடற்றத்துவநிலை
நிண்ணிடும்படி நின்னருள்செய்குவாய்
மண்ணும்விண்ணு மளந்தருளமாயனே. ௰௫

வாக்குநெஞ்சுமனமுங்கலக்கவே
ஆக்கிரமித்தேன்மு னந்தகம்வந்திடில்
சீக்கிரமத்திற் றிருவுடன்றோன்றியே
காக்கவேணுங்கருங்கடல்வண்ணனே. ௰௬

வாசமாமலர்மான்மதங்கொண்டினைப்
பூசைசெய்து புகழ்ந்துரையாமலே
தேசமோசத் திருக்கிலலைந்துவீண்
மோசம்போனேன் முராரிமுகுந்தனே. ௰௭

காந்தமூசிக் கலக்கும்புணர்ப்பென
பாந்தர்வாழ்க்கை மயக்கத்திலாழ்ந்தனன்
பாந்தமாகப்படுத்திடுமாயநோய்
தீர்ந்திடச்செயுந் தீனதயாளுவே. ௰௮

வெக்கமாகிய பாசவேரற்றிட
தக்கபெரருள் தந்தெனையாளுவாய்
இக்குவெளையு மீன்றநற்றந்தையே
திக்குவேறில்லை ஸ்ரீரங்கநாதனே. ௰௯

எந்தனுள்ளத்திருத்திநின்சீரடி
சிந்தையாறத் தெளிந்துகொள்ளாமலே
பந்தமாகியே பாசப்பிணிப்பினேன்
எந்தநட்கரை யேறுவனெந்தையே. ௨௰

நீதியாயுனை நித்தமும்போற்றியே
சாதிவாறுதவிர்ந்துறப்பெற்றிலேன

ஆதிமூலமென் றியானையழைத்தநாள்
ஓதும்வார்த்தைமுன்னோடியமாயனே. ௨௧
போற்றிசெய்துனைப் பூதலத்தோரெல்லாந்
தோத்தரித்துத் துதிக்குநற்றெய்வமே
கூற்றனென னுயிர்கொளளைகொளாமுனம்
காத்திடக்கடன் கார்நிறவண்ணனே. ௨௨
உரிமையெந்தனுக் குன்பதமல்லது
பொருமைநேரும்பிரபஞ்சமில்லையால்
கருவினுசை கடக்கவெனக்கருள்
திருவளஞ்செறி சீதையணாளனே, ௨௩
நாளுங்கோளுந் திதியுனட்சேத்திரமும்
தோளும்பாமபுஞ் சிறுமையும்பில்லியும்
வாளுமாமற விக்கையிற்பாசமும்
மாளவந்தென்னை யாளுவைமாயனே. ௨௪
தெய்வமென் றுனைச் சிந்தையிலெண்ணியே
கைகள்கூப்பிக்கசிந்துபணிந்தநான்
வைவன்வாழ்த்துவன் வாதைநோயெய்திலேன்
செய்வகின்னருட்சீதாபிராமனேனி, ௨௫
மாநிலந்தனில் வாழ்கின்றபேரெனை
ஈனமாக விகட்சிசெய்யாமலே
ஞானமாமறை நாடிரபாதனே
மோனமாகிய முத்தியளிப்பையே. ௨௬
மாய்கையென் னுமோ ரன்னைமறித்தனழ்
சேயன்ஞானந்திறம்பினனின்பத
நேயமாகிய நேசர்க்குத்தாசனை
ஞாயமோகை விடுதல்ஜநார்த்தனே. ௨௭
உந்தன்பொன்னடிக் கோதுந்தமிழையான்
எந்தநாதர்க்கியம்பியிறைஞ்சுவேன்
நந்தகோபனசோதைக்குள்ளாநந்த
மைந்தனேமுகுந்தா வாசுதேவனே. ௨௮
எந்தநெஞ்சினி யெண்ணியவெண்ணமும்
நிந்தைமானம்நிர் விக்கினப்பாக்கியமும்
உந்தனுக்குரித் தென்றுணியுண்மையாய்த்
தந்தனன்றத்தஞ் சாரங்கபாணியே, ௨௯
என்னசெய்குவ னென்றுயர்தன்னையும்
பின்னமாயப் பிணிபையுநோயையும்
சொன்னதுநதன் றுணையடிநாடியே
இன்னமுங்கேட்கவில்லையோராமனே. ௩௰

குருவிருத்தமாலை - முற்றிற்று,

ஆதிமூலப்பத்து

அனந்தேனமுதருந்தெய்வமென்றற்பரைத்தமிழாற்
றினந்தோத்தரித்துத்திரிகின்றபேதையின்றீங்ககற்றி
கனந்தேறுனதுகழலிணைபோற்றிகவலையற
மனந்தானெனக்களித்தாளாதிமூலமகாதெய்வமே

பரியாசமாவுனைநாவாற்றுதிப்பதும்பன்னுதமிழ்த்
தெரியாதபேரிடஞ்சென்றுரையாடிச்சிறுமையெல்லாம்
பரிவாயுரைத்தெந்தனெஞ்சுபுண்ணாகிப்படுந்துயரம்
மரியாதையோவெனையாளாதிமூலமகரதெய்வமே. ௨

கலையான்மயக்கியகண்ணார்வலையிற்கசிந்துருகி
நிலையானவாழ்வென்றவர்மனைக்கேகித்தநேசம்வைத்துத்
துலையாப்பிறவிகடற்கரையேறத்துணையமற்றேன்
மலையாமலெந்தனைக்காவாதிமூலமகாதெய்வமே ௩

சொல்லாததோவென்றிருநாமகல்லுரைசிந்தியினி
யில்லாததோவுன்றிருவடி நின்னடியார்க்குருதி
சொல்லாததோஜகரட்சகநீதிதொடர்ந்திடின்மேல்
வல்லாளகண்டனுநீயாதிமூலமகாதெய்வமே, ௪

அன்னாளிலங்கைப்பதிவாழ்ந்தராட்சதராட்சதரக்கனையுஞ்
சின்னாபின்னப்படக்கோதண்டமேந்துஞ்செய்வரதா
பன்னாகமேலினும் பார்க்கடன் மீதினும்பள்ளிகொண்ட
மன்னாவடிமையைக்காவாதி மூலமகாதெய்வமே. ௫

கோவென்றனைக்குஞ்சரங்கூவுஞ்சாலையிற்கோகநகை
தாவென்றவாட்டத்திற்சக்கரத்தாற்சிஞ்சுமாரனைமுன்
நீவென்றகாலமும் நீவந்தகோலமுநினைந்தடைந்தேன்
வாவென்றனையளிப்பாயாதிமூலமகாதெய்வமே ௬

காயாதபாலுற்றவெண்ணையைப்போனற்காவியத்தை
ஆயாதசொற்பொருட்பாப்போலுமுந்தனருள்விரும்பி
சேயேனவத்திற்றிரிந்திளைத்தேனமன்சேருமுன்னே
மாயாவடிமைகொளுமாதிமூலமகாதெய்வமே. ௭

தூதாகிசென்றுமுன்னைவணாரக்கத்தநற்சோதியென்றே
வேதாமுதலிந்திரன்விண்ணோரும்போற்றினற்மேதகன்யான்
ஆதாரம்வேறில்லையுன்னையல்லாதடியேற்கருள்
மாதாபிதாகுருநீயாதிமூலமகாதெய்வமே, ௮

ஓயாக்கவலைமேவிழ்ந்துழன்றெந்தனுள்ளமெல்லாம்
தீயாகிவெந்துகருகுதையோதிருவேங்கடவா
தாயாகிவந்தென்னைக்காத்தருள்வாயிந்தத்தாணிக்குள்
மாயாவதாரனுநீயாதிமூலமகாதெய்வமே, ௯

துளபாபரணக்கவுஸ்தவாளினிதுணைதந்துவாத்
தளகாவின்சீரடியான்தொழுதேனச்சுதானந்தனே
இளகாதிருப்பதென்னாழ்போக்கினின்னன்பர்க்கேவல்செய்ய
வலமாகவந்தெனைக்காவாதிமூலமகாதெய்வமே ௰

ஆதிமூலப்பத்து-முற்றிற்று,

சிந்தையின் பத்து

கண்டாக்கால்முறைமைசொல்லுகாணுவிட்டால்
　கலீரென்றுபேர்சொல்லுங்கசடலோபச்
சண்டாளப்புலையர்களை அயன்கிட்டித்தான்
　சமஸ்தான்பதிகளென்றுதாணிமீதிற்
கொண்டாடிப்பணக்காரகுபேரனென்று
　கூசாமல்மாறனென்றுகூரியானும்
திண்டாடியலையாமலருள்செய்தாலும்
　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே ௧

இப்பாரில்விளங்குகின்றநீதிதன்னை
　யெண்ணிமனமுணராதயீனமார்க்கத்
தப்பானபேர்களிடஞ்சென்றுயானும்
　சன்மார்க்கநெறியுடையதனவானென்றும்
ஒப்பாருமில்லையென்குணவானென்றும்
　உத்தமனீயென்றுகிகமுனைறக்குநாவற்
செப்பாமலெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாலும்
　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே, ௨

செத்தாலுமரைக்காசுகையைவிடேச்
　செலவழிக்காவுலுத்தரிடஞ்சென்றுயானும்
மற்றொருவரில்லையெனக்குன்னையல்லால்
　மகாராஜனேயெனதுவறுமைதீர
ஒத்தாசைசெய்திடுவாயிந்தவேளை
　யுண்மையறியுடையனேயென்றுசொல்லுஞ்
சிற்றாசையினையொழித்துன்னருள்செய்தாலும்
　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. ௩

நன்மைநலமறியாதபேர்கள்கோடி
　　நகைவகையும்ஆடைகளுமணிந்தேகெட்டிப்
பொம்மைகள்போலிருப்பார்களவர்கள்மீதில்
　　புகழுடையதமிழ்ப்பாடிப்பொருளைவேண்டி
இம்மைதனிலெளியேனைக்காக்கவந்த
　　யிந்திரனேயென்றுநிதம்இரந்திடாமல்
செம்மையுடனெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாலும்
　　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. ௪

கற்றவர்க்குவித்தையென்னவறுமையோதான்
　　காசுபணமெளிதோநீகருதிக்கேட்ட
பித்தனேபோயெங்கேவந்தாயுனக்குவேறே
　　பிழைப்பிலையோவென்றுசொல்லும்பெயர்மீதில்
நற்றமிழைபாடிநிதமலைந்திடாமல்
　　நன்மார்க்கவழிப்படியேநடப்பதற்கு
சித்தமதுதெளிந்திடவேயருள்செய்தாலும்
　　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே, ௫

பொல்லாததுன்மார்க்கமுள்ள[illegible]ரை
　　போயடுத்துமுகம்பார்த்துப்புகழ்சியாக
வில்லாளிவிஜயனென்றும்நகுலனென்றும்
　　மேதினியைப்படைத்தளிக்கும்விமலனென்றும்
உல்லாசவில்லாளிமதனனென்றும்
　　உரைத்துரைத்துஅறிவழிந்துஉலகமீதில்
சொல்லாமலெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாலும்
　　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே, ௬

பொய்யானபேர்களிடஞ்சென்றுபானும்
　　பொறுமையுளதருமமென்றுவீமனென்றும்
மெய்யானவரிச்சந்திரன்சிபிதானென்றும்
　　மேதினியையளந்தகுபேந்திரன்றுனென்றும்
ஒய்யாரமுடையவிக்ரமார்க்கனென்றும்
　　ஓலைதனிலெழுதியொருகவிதைபாடச்
செய்யாமலெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாலும்
　　ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே, ௭

மோசமுடன்கொலைகளவுகாமஞ்செய்யும்
　　முழுமூடர்தங்களிடமுன்னேசென்று
நேசமுடன்றமிழ்ப்பாடிப்பொருளேசொல்லி
　　நிச்சயமாயுந்தனிடசமுகந்தன்னை

வாசமுடனம்பிவந்தேனெளியேனென்று
வயிறுவளர்த்திடுங்கரும்மனத்திலுன்னித்
தேசமதில்லையாமலருள்செய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே, ௮

நம்பியிருக்கின்றோர்க்குரெண்டுபேசும்
நயமறியாவுலுத்தரிடமாடிநாவால்
சொம்புடனேபதம்பாடிப்புகட்சியாகச்
சுந்தரமானேப்போலுஞ்சுவர்க்கத்துண்டோ
சம்பிரமமாயெந்தனிடவறுமைதீர
தயவுசெய்வாயென்றுசொல்லித்தமியேன்றானும்
தெம்புடன்வாடாமலருள் நீசெய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. ௯

மரந்தொருவேளையினிலரைக்காசுதானும்
வழங்காதலோபியர்மேன்வரிசையாக
நிரந்தரசத்தமிழ்பாடிப்பொருளைவேண்டி
நித்தமிதுவேலையதாயலைந்துவாடி
இறந்துபிறந்துதிவரையுந்திரிந்தோய்ந்தேய்ந்தேன்
எனையாளும்பொன்னரங்காகதியென்றுற்றேன்
சிறந்தருள்சேர்தாசருடன்யானுமொப்பாய்ச்
சேர்ந்தருள்ஸ்ரீரங்காயென்சிந்தையானே, ௰

சிந்தையின்பத்து-முற்றிற்று

அஷ்டாக்ஷரத்திருப்புகழ்,

பூமிதனிலேபிறந்துபாலனெனவேவளர்ந்து பூவையர்கள்பாலையுண்டுவருநாளில்பூசைமிகவேபுரிந்துஆசைவெகுவாய்நினைந்துபூர்வவினையாலடைந்த பொருள்கூடி

காமவழிகேணிவீழ்ந்து மோகமடுவூடிறங்கி கால்நிலைகொளாமலாடிமனம்வாடி-காயமமராலலைந்துபாயவிருளான்மறைந்து காதலிபொன்மக்கள்வாழ்வு பெறலாமோ

பாமரர்கள்மாளவென்று ராமசரமேவியன்று பாழ்படவிலங்கைசெற்ற ரகுநாதா-பாதவினைதேடிவந்தென் நாவியைவருத்திடாமுன்பாதமலர்சேரஅன்பு அருள்வாயே

சேமகரமாகவுந்தன் ராமதிருநாமமந்த்ர த்யானமெனவேதுதிக்குமிடியேன்முன்-சீதைமணவாளனைமாதவமுகுந்தஞானசிர் கருடன்மீதிலேறி வருவாயே

வேறு

தோகையர்வலைக்குள் வாகுடனேசிக்கி துன்பமிகவாகி மெலியாதே - சூலைமதிமாலை வாலசுகரோகஞ்சோகைபிணி நோய்களணுகாதே.

வேகமுடனேமன் ஆகமுறும்ஆவி மேவிடுமோர் பாசம்-வரியாமுன் - மேதினியிலுந்தன் பாதமலர்தந்தென் - வேதையறவந்தென், விழிகாடா

வாகைபெறுபோரில் போகசரமேவிவாளவுணர் மாயச் - சிறைதிர - மாதுட னயோத்தி மாதையும் அருத்திமாமுடி புனைந்த. ரகுநாதா

ஓகையுறுதம்பி மார்களொடும்பி யுன்னடிமை நம்பு -மநுமானே - டோங்குசிறைவீசு பூங்கருடனேறி ஓங்கலெனவென்முன்வருவாயே ௨

வேறு,

அலைந்தலைந்தறிவினரை கிதமும்-உகந்தருந்தமிழ்பாடியபதமும் அரங்கதனிலுரையாடியவிதமும் - ஒருகோடி. அறிந்தநூலினர் போலவேசதமும்-பிரிந்திடாவகை ,,போயினர்மதமும் அலைந்துதேய்ந்துளவென்னிருபதமும் குறைவாகி

உலைந்துநானவர்பின்சென்றோடியும் - இறங்கிடாரவர்தம்பொன்வாழ்வினி-லுகந்துமேன்மை மிகுந்திடவால்பவர்-மிகுசெல்வம்- உயர்ந்தநன்மைகளிதைவிடவேறிலை-கிரந்தமுமிதுநிச்சய மென்றுடனுருண்டிடாதென தெருண்டபேர்களோ, உலகோரை

குலைந்திடும்படி பேசியுமேசியும்இகழ்ந்தவேசைமேலாசையுநேசமும்-குளிர்ந்தகங்கணமாதராபாசமும்.பெற்றோர்கள், குறைந்தவேழைகள் கும்பிகுளிர்ந்திட-இரங்கைநீரும்விடாமலருந்திய குரங்குதீயர்களோடுறவாயெனைக் கூட்டாதே

மலர்ந்தமல்லிகை முல்லையரும்புட -னிறைந்ததாமரைமாமலர் விகசியும்-மகிழ்ந்தமாமணியுந்துளவுந்திகழ்-ரகுநாதா-வளம் பொருந்தியயிந்திரையானுட-னுளந்திருந்திய நல்லடியார்தொழ-வயங்குலாவியகருடன்மேலென்முகம்-வருவாயே, ௩

வேறு

சாதநுணிபென்றனை வணங்கிலேன் வீணிலே-மாதர்மயல்கொண்டு பிணியுண்டிலேனுணிலேன்-சாகரமுனேர்கொடியசமுசாரவாழ்க்கையாற், றளர்வேனே

தூதர்களுநமோலை தொடு ஓடிவந்தாரிதோ - மாதரினமக்களுடன் மேல்விழுந்தாரையோ - சூசனைக டெரியாமல் மாரிபோலென்கணீர், சொரிபோதில்

ஆதரவதாயண்டை யார்வந்து கூடியே - மாதர் மனைமக்களை வினைந்து நீரோடிய - வாடுமுடிபாடெண வுடந்தையாய்நாடியே -அனைச்சாவி.

பேதைமனையாள்தொடட்பிள்ளைநானென்றிடப்போதமத்யஸ்தரிப்பிரதேதக் தழைந்திடப் - பேமெயனவவஸ்தைப் பெருதுகருடன் நீது-வருவாயே

சடம்விட்டாவியிறக்குமுன்னேகுரு -குறெனச்சேஷமமினுக்கு முன்னேநாடி,-தவறிப்போய் நிலை வாண்டுமுன்னேமுறை - யுறவோர்க்கள்

இடம்விட்டொருவிச் சேருமுன்னேயென் - சடனைக்கண்டுசவிக்ராமுனேமுடி - யிடையிற்றயிலமுழுக்குமுன்னேபறை-பொலியோடே

படியப்பாடை யெடுக்குமுனேவழி முடியப்பொரிக ளிறைக்குமுனேகடி-படியுமாசனம்போகுமுனேகுட மீதேற்றி

குடமிட்ட ருங்குற்றுமுன்னேநடி-தலையிற்கொள்ளி நாட்டுமுன்னேகல-குலெனதீமூண்டெரியுமுனே நீ-வருள்வாயே ௫

அஷ்டாக்ஷரத்திருப்புகழ்முற்றிற்று

(*)

அரியக்குடி.

அலர்மேலுமங்கைத்தாயார்பேரில்

பதிகம்.

நேர்துறை

சூதேவினைக்கின்றமின்னார்கள்செய்யுந்தொழிலதனால்
வாதேபுரிந்துமயங்குவனோ விந்தமானிலத்திற்
றீதேயகற்றுந்திருவேங்கிடேசனைச்சேர்த்தருளும்
மாதேயரியக்குடி லாமேன்மங்கைமாமகளே க

ஊனேமிகுந்திடுமங்கையாரற்சித்திபுள்ளமட்டும்
நானேதவிக்கவுஞாயமுண்டோநற்றுளவலங்கற்
றேனேகவழுந்திருவேங்கடேசனைச்சேர்ந்தருளும்
மானேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே உ

பயமேவினைக்குநமனெனச்சொல்லுங்கட்பாவையரால்
துயரேமிகுந்துலையாமலுனைத்துதிசொல்லுவனோ

ஜெயமேகிளைக்குந்திருவேங்கடேசனைச்சேர்ந்தருளும்
மயிலேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே

உடலேபலபலவாயெடுத்தோய்ந்துன்னுபயபதப்
படமேகதியென்றுயான்பணிந்தோனிப்பரப்பதனிற்
றிடமேகொடுக்குந்திருவேங்கடேசனைச்சேர்ந்தருளும்
வடிவேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௪

கருவூர்புகுந்துகுடியாயிருந்திந்தக்காசினியில்
இருமாதவஞ்செய்துநான்வளர்ந்தேனுன்னருணல்குவாய்
திருவேசிறந்ததிருவேங்கடேசனைச்சேர்ந்தருளும்
மருவேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௫

நிலையானவாழ்வென்றுனீயிருதாளையென்னெஞ்சில்வைத்து
அலையாதிருக்கவரமருள்வாயிந்தவம்புவியில்
சிலையைவளைத்ததிருவேங்கடேசனைசேர்த்தருள்வி
மலையேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௬

விதியாமலைந்திடுஜென்மாந்திரத்துவினைப்பயனால்
கதியேபெருமலுலைந்தலைந்தேனுன்கருணைசெய்வாய்
நிதியேகொடுக்குந்திருவேங்கடேசனைநேயமுறு
மதியேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௭

அகமேமகிழ்ந்துன்னடிபணியாமலரிவையர்தஞ்
சுகமேமதியென்றுதுங்கொடியேனிந்தத்தொல்லுலகிற்
புகழேவிளங்குமிதுலேசனாகியபூபதிக்கு
மகளேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௮

தாழ்வேகொடுத்தெனைச்சஞ்சலத்தாழ்த்துஞ்சமுத்திரத்தில்
வீழ்வேனடுத்தெனையாட்கொண்டிரட்சியுமெய்ப்பொருளே
ஆழ்வார்பணியுந்திருவேங்கடேசனகனிறைந்த
வாழ்வேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௯

தாயேயுனையன்றியெந்தனுக்கோர்துணைசற்றுமில்லை
நீயேமனுவொன்றுதந்தருள்வாயஷ்டலட்சுமியே
சேயேனையாளவும்வேங்கடமாலுடன்சேதிசொல்லி
மாயாமற்காத்தருள்வாயலர்மேன்மங்கைமாமகளே ௰

அரியக்குடி-

அலர்மேலுமங்கைத்தாயார்பேரில்பதிகம்

முற்றிற்று.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னரங்கர்சந்நிதியிற்போந்துவலம்வந்துகண்டோர்
தன்னைச்சன்மம்பிணிகள்சாராது-இன்னிலத்தை
ஆள்வார்சுகம்பெறுவா ராண்டபின்னும்பொன்னுலகில்
வாள்வாரவர்க்குவரம் ௧

இவ்விடத்திற்றானேயிருக்கவென்றாலேமனொட்டான்
அவ்விடத்தில்வாழ்கவயனொட்டான்-எவ்விடத்திற்
போடுவேன்பொய்யுடலைப்போக்கடித்துப்பொன்னரங்கா
நாடுவதென்றன்னையேநான் ௨

நானென்றவாணவத்தைநாசமுறச்செய்தடிமை
தானென்றெனையுன்றன்றாண்மலர்க்கீழ்-ஞானமுறக்
காத்தவனேமாற்றரியகர்மவினையத்தனையுந்
தீத்தவனேநற்கதியைச்செய் ௩

எண்ணாதவெண்ணமெல்லாமெண்ணியெண்ணியேழையிரு
கண்ணாவிசோரக்கரைவானேன்-விண்ணாடர்
வந்துநிதம்வந்திக்குமாதவனேமாய்கையினேன்
சிந்தையறிந்தென்னையாட்செய் ௪

தீவினைப்போய்நல்வினையாஞ்சென்மப்பயமகலு
மாவினைமுன்காத்தவரதாயே-ஆவலுடன்
சேட்டாங்கமாகுந் திருமந்திரமுறைத்துங்
சாட்டாங்கமாய்ப்பணியத்தான் ௫

தீராவினைதீர்க்குஞ் செல்வப்பொருள்சேர்க்கும்
ஓராயிரத்திலுறைந்திருக்கும்-நேராக
உபயகாவேரியிடை யுற்றரவினித்திணைகொ
ளபயவரத்தனடி ௬

ஊனமுற்றதோலுதிர மென்புநரம்புஞ்சீயு
மானவுடற்சகமென்றாசையாம்-மாநிலத்தில்
நம்புவதுஞாயமோநாராயணாகமலச்
செம்பதத்தைநீகிருபைசெய் ௭

நேரிசைவெண்பா-முற்றிற்று

இராமர்பேரில்பதம்

இராகம்-நீலாம்புரி.

பல்லவி.

ஊழ்வினைகளென்னைவந்தணுகாமலே-உதவிசெய்வாய்ராமா

அநுபல்லவி.

பாழிலேமனுமெனைத்தொடராமலே பதமருள்சார்வபூமா-நல்ல
வரமருள்பரந்தாமா-தச-ரதனருளிய ராமா (ஊழ்)

சரணங்கள்.

க. தாவும்தண்டசராசரமெங்குஞ்
சரியாய்கிற்பெரி யோனே-உந்தி
நாபிக்கமலத்திலோகம்பதினன்கு
நல்குமெழிற்கரி யோனே-பொல்லாத்
தீவினைகளென்செய்தேனோ நான்
பூர்வசென்மத்திலேயறி யேனே-இந்தப்
பூவுலகில்வந்துன்பாதம் வணங்கப்
பொருந்திலேநான்சிறியேனே-பச்சை
ஆலிலைமேற்றுயில் வோனே-ஒருக்
காலுமறக்கறி யேனே ஊழ்

உ. மாதவனேஅரிகேசவைகுண்ட
வாசம்விட்டுப்புவி மேலே-போக
ஆதரவாகத்தசரதபுத்திர
னாசவந்தவன்பி னாலே-இந்தப்
பூதலமெய்க்கவேராட்சதரைவென்ற
பூந்துளவமணி மாதே-நிதம்
சீதாபிராமனென் றனுதினமறவாமல்
தியானஞ்செய்வேனுவி னாலே-கிருபை
தென்புடன்செய்யொருக் காலே-திவ்விய
சமபிரமமாம்கெடு மாலே ஊழ்

௩. சித்தசனேரங்க தாமனேகிருஷ்ணனே
தேவாமுகுந்தனே ராமா-எந்தன்
அத்தனேகோவிந்த அச்சுதானந்தனே
ஆரணங்கூறுயிர நாமா-சுத்த
பொற்றலம்போற்றவேகருடன்மேல்வந்தென்னை
புகுந்தருளும்புய வீமா-உந்தன்
பத்தன்பஞ்சாட்சரப்பொருள் தாசன்
பணிவிடைகொண்டருள் சோமா-உன்மேற்
பாரம்லட்சிப்பதுவீண் போமா-கோதண்ட
தீரனேசீதாபி ராமா. ஊழ்க

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

வேண்டாமையாயிந்த ஜனனம்-ஒருக்காலும்
வேண்டாமையாயிந்த ஜனனம்

அநுபல்லவி.

வேண்டாமைய மணிந் தூண்டாவிளக்கான
வித்தகனும்பரி சுத்தமயேஸ்வரன்
மெச்சிமகிழ்ந்திடு மச்சுதனேயிதப்
பச்சைவண்ணப்பரந்தாமாவென்மேற்பிழை வேண்டா

சரணங்கள்.

௧. பஞ்சபூதமைந்துஞ் சேர்ந்துடலாயிந்தப்
பாரிலலைந்திளை தேடி-கொஞ்சிக்
கொஞ்சுமொழிமாதரைக் கூடியாடி
குலாவிகமன்வர வாடி
நெஞ்சிலறிவில்லாம லினைவுதடுமாறியே
கெஞ்சிகெஞ்சிமிகக் கிலேசப்படுமெனயி வேண்டா

௨. ஒன்பதுவாயுள்ள கோட்டை-பூட்டில்லாம
லோரிநரியாடும் வேட்டை-அதிற்
செம்பொன்மணிவைத்த காட்டை-யுருக்கொண்டு
திருவடியளிப்பாய்கல் வீட்டை
சம்பிரமாகவிந்தன நயவில்லாவிடில்வாய்ந்த
துன்பசாகரத்தைத் துணையறநானிந்த வேண்டா

௩. நீர்மேற்குழியான காயம்-இதைநம்பி
நிசமென்றிருக்கி லபாயம்-இந்தப்
பார்மேலுன்னுடைய நேயம்-தமியன்மேற்
பட்சம்வைத்தருளுஞ்சகாயம்
கார்மேனியான கரிவரதேந்த்ரா
சீர்மேவுந்தேவர்தொழும்ராமச்சந்திரா வேண்டா

பதம்-இராகம்-ஆகிரி.

பல்லவி.

இனியென்னாலாகாதையா-உனைத்தேட
இனியென்னாலாகாதையா

அநுபல்லவி.

இனியென்னாலாகாது முனிவர்பணியுநேசா
இஷ்டகாமியந்தரும் அஷ்டலட்சுமிவாசா இனி

சரணங்கள்

௧. பாற்கடலிற் குடியோ-பரமபதம்
பச்சையாலிலையடியோ

எற்கும்பணு முடியோ-தேவனைக்கண்
டிணங்குவதெப்படியோ
மாற்கமதாகவே வந்திதெனை ரட்சித்துக்
கார்க்கடனுனக்குக் கார்மேகவண்ணனே இனி

௨. தோத்தகிப்பார் குள அயோத்தியில்
துணிந்தாய்நீயா சாள
மாற்றியென்வினை மாள-கிருபைசெய்து
மகிட்ரயாயெனை யாள
காற்றடிக்கத்தாழை யூத்திடுஞாயமே
நேத்திரந்தென்னைக் காத்தருள்மாயனே இனி

௩. வேலையடைத்தபரனே இமையோர்கள்
வேதனைதீர்த்தசரனே
வாலைசகோ தரனே-திருத்துளப
மாலையணிந்தவுரனே
ஆலையில்வாஆருக் கிலுப்பைப்பூச்சக்கரை
ஆமாநீசெய்கிற புதுமையுகைக்ககளை இனி௩

பதம்-இராகம்-முகாரி.

பல்லவி.

தரிசிக்கவேணும் ஸ்ரீராமனை
தரிசிக்கவேணும் ஸ்ரீரங்கனை
தரிசிக்கவேணும் ஸ்ரீநிவாசனை
தரிசிக்கவேணும் ரகுநாதனைத்
தரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

தரிசிக்கவேணும்நல்ல பரிசுத்தமாகிய
ஸ்ரீரங்கநாதனைப்பா ரெங்கும்வாழ்பவர் தரி

சரணங்கள்.

௧, சாஸ்திரமாறுடன்பதினெண்புராணமுந்
தத்வந்தெண்ணூற்றாறுந் தனிநான்குவேதமும்
மாற்றியவனுடைய கீர்த்தியையுலகத்தில்
வரமிகுந்திடும்படி யிரணியன்செய்திட
நாற்றிசையினுனை தோத்திரமாய்ப்போற்ற
நரசிம்மரூபமாய் உரங்கொண்டவனுயிரை
கேத்தியதாகவே கூற்றுவற்போற்கொன்ற
நீலநிறமுள்ள மாலின்திருவடி தரி

௨, அண்டருமுனிவருமெண்டிசையோர்களும்
அருக்கருபாதியிற் பெருக்கமுடியாமல்
தெண்டனிட்டுன்னைப்போற்றிவணங்கிடத்
தேவர்முனிவர்துன்பம் யாவையுந்தீர்க்கவே

மண்டலத்தில்யோத்தி ராசன்றசரதன்
　　மைந்தனென்றுதித்தசுந்தரவில்லிறைற்
கண்டகனுகிய ராட்சதனைவென்ற
　　கரியமாலாகிய அரியின்றிருவடி　　　　　　　　தரி
ந, கஞ்சமலருதித்த மாமன்கஞ்சனுக்காகக்
　　கபடநாடகமுடன் கலியுகத்திலின்முனம்
வஞ்சகக்கபடமாய் மருவியகிருஷ்ணனாய்
　　வந்துவல்லவனென்று பந்துபலலோர்த்துதிக்க
பஞ்சபாண்டவர்கள்-பாரதப்போர்செய்யப்
　　பார்த்தசாரதியாகிக்காத்தருளியதேவா
செஞ்சொன்மொழிந்திடும்-பஞ்சாட்சரதாசன்
　　சேயனைரட்சிக்கு-மாயகோபாலனை　　　　　　　　தரிசி ச

பதம்-இ-ம்-ஆரபி

பல்லவி,

எத்தனைசொன்னாலுங் கேளாமலிருப்ப-தென்னபராமுகமோ

அநுபல்லவி.

நித்திரையோதிருப்பாற்கடல்வாழ்கின்ற
நேசவைகுந்தவாசனே நான்தினம்-எத்தனை

சரணங்கள்.

க, மூவருமோதிய-ராமமந்திரமென்று
　　முறையிடுநால்வேதங்　　　　　　　　குண்ணவோ-மெத்தப்
பாவங்கள்செய்திட்ட-வேடன்ராமாவென்று
　　பரமபதத்துற்ற　　　　　　　　தெண்ணவோ
ஆவலுடன்செய்த-வால்மீகிகாவியம்
　　அத்தனையும்அருள்　　　　　　　　பண்ணவோ
தேவனேசீதாபிராமர் வுன்னமத்தை
　　சிந்தையில்நானித　　　　　　　　முண்ணவோ எத்தனை
உ, விண்ணுடற்மகிழ்பெறராசசப்பூண்டெல்லாம்
　　ரோடறுத்தசரக்　　　　　　　　கையாஇந்த
மண்ணாண்டராஜர்கள்-ராமாயணமென்று
　　வாசித்துப்பெற்றபேரு　　　　　　　　பொய்யா
கண்ணரக்கண்டுன்னைரங்கஸ்தலமென்று
　　காசினியோர்தொழு　　　　　　　　மெய்யா
எண்ணுமுந்த-னடிமையென்றெண்ணி
　　யிரங்காதிருப்பதெ　　　　　　　　னையா　　　　எத்தனை
ந, ஆரணனிந்திறன்-யாவரும்போற்றிய
　　அஷ்டாக்ஷரமுள்ள　　　　　　　　மந்த்ரா வெற்றி

வாரணந்தன்னை-மடுவினில்ரட்சித்த
வல்லவனேமாய சுந்தரா
காரணமாகவே-ஆலிலைமேற்றுயில்
கபடநாடகமுள தந்தரா அறி
நாரணனேயுந்தன்திருவடியேகதி
நான்பணிந்தேன்ராமச்சந்தரா எத்தனை ரு

பதம்-இ-ம்-இரேகுபதி,

பல்லவி.

ஐயனேஸ்ரீராம இந்தஅவதிப்படலாமா

அநுபல்லவி

தெய்வமென்றுனை மெய்யாநம்பி நான் தியங்கித்திரியலாமா (ஐ)

சரணங்கள்.

க. எண்ணுமெண்ணமெல்லா
மெண்ணிப்பொய்யாப்போனேனையா-கடைக்
கண்ணுற்பாராய்ப்பெண்ணுக்
கல்லைக்கண்டாய்வழியிற்-பொய்யோ (ஐய)
உ, வஞ்சகன்சூதுடன்மோசம் நெஞ்சினில்வைத்தோதும் -அந்த
பஞ்சபாவியர்நேசமஞ்சினேன்நான்போதும் (ஐய)
ந, சேதியெல்லாநீயறிவாய் நீதிவரம்புரிவாய்ஞானச்
சோதியுநீதானேயெனக் காதியுநீதானே (ஐயா)
ச, தேசத்தோர்பயமொழிக்க வாசத்தார்தசரதற்கு
இராஜராமனென்னவந்த கோசலைகுணபுத்திரனே (ஐய)
ரு, தப்பிதஞ்செய்தாலுமுனையெப்படிவைதாலுமெனை
இப்பிறவிதீர்த்துனதாசர் பொற்பதஞ்சேர்த்தாள்வாம் (ஐய)

பதம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி

பல்லவி.

அடிமைநானுனை விடேன்திருவடி
யல்லால்வேறென்றுந்தொடேன்

அநுபல்லவி.

மடுவிக்கஜேந்திரனை மாளாமலுயிர்காத்த
நெடுமாலேயுந்தன்பாத நிழலிலன்புசேர்த்து

சரணங்கள்.

க. ஆசைவலையை வீசியே-பெண்மார்பில்
அழகுசந்தனம் பூசியே

யாவைஷபலவும் பேசியே வாழ்க்கையைப்
பழித்துமிகவு பேசியே
நேசித்துன்பாதத்தை நித்தியப்பக்தியாய்ப்
பூசித்தேனுணவப் பொறிவோறுத்திட (அடி)

உ அட்டாக்கரத்தோனே யென்னை
ஆளுந்தயாபரனே
பட்டாபிராமநாமனே ஏழையர்
பங்கிற்றீன தயாளனே
திட்டாந்திரமாகத் தீவினையெந்தனை
இட்டாதபடியுந்தன் கிருபையைநான்பெற (அடி)

ங. தேவாகடியர் தீர லயோத்தியிற்
சேங்கோல்வளங் கூற
மூவுலகுருங் சோர தசாதன்
மூத்தவழி சோர
ராவணாதியரம
ஆவியழித்தெந்த னன்னையைமீட்ட (அடி)

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பல்லவி.

தாருந்தாருமையா-திருவடி-தாருந்தாருமையா

அநுபல்லவி.

பூருவம்ராக்கதர் புன்கணகற்றவந்த
புஜபலவீரனே-தசரதாராமனே (தாரு)

சரணங்கள்.

க. மாயவஞ்சியர் வலையிற்சிக் காமலே
வம்பரிடஞ்சென்று வாய்புதைக் காமலே
காயம்வருந்திமிகப் பாதவிக் காமலே
கனவிலுன்மந்திரந் தனைமறக் காமலே (தாரு)

உ. பத்தியாம்பதைத்தை நான்கை விடாமலே
பசியென்பேர்முகத்தைப் பார்த்துமுண் ணாமலே
இத்தரையிலென்னைத்துயர்தொட ராமலே
இந்தசனனமினி மேலும் எடாமலே (தாரு)

ங. வதிவிருளாகிய வெண்வினை தீர்க்கவும்
மகிழ்வாய்கருடனேறிவரவெதிர் பார்க்கவும்

சொல்லுந்தமிழ்த்துதி பிழைகளைப் போக்கவும்
சுகமாகவெஞ்சனையுன்றிருவிடிசேர்க்கவும் தாரு ன

பதம்-இ-ம-பைரவி

பல்லவி.

இதுவாகிலுஞ்சொல்லு வாயே-சும்மா
யிருக்காதேபெருக்கான நீயே

அநுபல்லவி

மதுசூதனனெயமாயன்கோபாலனை
நிதமுந்துதிசெய்து நீகதிபெறவே (இது)அ

சரணங்கள்

க தெருவிலுளகோயிலைத்தேடி ராம்ரா மென்றும்
திருவிளக்கி னெய்யையட்ரோம்ரா மென்றும்
மருவெடுத்துன்பதஞ்சூடி ராம்ரா மென்றும்
வசனப்பசனகவிபாடி ராம்ராமென்றும்(இது)
உ ஞானம்பொருளிவா சேர்க்கிறரா மென்றும்
நம்பினபேர்களைக் காக்கிறரா மென்றும்
ஊனங்களானதைத் தீர்க்கிறரா மென்றும்
உத்தமகாரியம் பார்க்கிறராமென்றும் (இது)
ந பிள்ளைக்குப்பாலைபுகட்டுறரா மென்றும்
பூரணச்சந்திரன் காட்டுறரா மென்றும்
வெள்ளியெழுத்தாணி தீட்சடுறரா மென்றும்
வெளிக்கதவங்களைப் பூட்டுரா மென்றும்(இது) கூ

பதம்-இ-ம-சங்கராபரணம்

பல்லவி

மறவாதேநீமனமே-ராமமந்திரம்-மறவாதேநீமனமே

அநுபல்லவி

மறவாதேநீமனமேமாயன்றிருப்பதத்தை
யிரவும்பகலரனுமிறைஞ்சத்தருஞ்சுகத்தை (மற)

க. எயானையிரதமேறி யம்புவியாண்டாலுஞ்
சேனைகாவலருனைச் சேவித்துநின்றாலும்
தானதருமங்களைத் தவறுமல்செய்தாலும்
ஞானபோதங்களை நலம்பெறவுரைத்தாலும்

உ உன்னைக்கெடுக்கநிந்தை யுரைத்துமுடித்திட்டாலும்
அன்னைதந்தையர்சுகம் யாவுமடிந்திட்டாலும்
கன்னமிட்டுக்கொள்ளை கள்ளரடித்திட்டாலும்
வின்னமாய்த்தேகத்தில் வேதனைவிளைந்திட்டாலும் (மற)
வாதாடித்தீராக வழக்குக்கிழுத்தாலும்
ரு வேதாகமங்களை விவரமாய்க்கற்றாலும்
சூதாமதுபானிகள் தோணுமல்வைத்தாலும்
தீதாகவேசனி சென்மத்தில்வந்தாலும் (மற)

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பல்லவி

ஏன்கவலைப்படுகிறாய்நெஞ்சே ராமனிருக்க (ஏன்)

அனுபல்லவி.

மான்வடிவாகிவந்த மாரீசனைக்கொன்ற
மாதவனுமத்தைபோதிப்பதம்பெருமல் (ஏன்)

சரணங்கள்

க- சற்றுந்தயையில்லாத சண்டாளருடன்கூடி
சன்மார்க்கத்தனைவிட்டு துன்மார்க்கத்தையேநாடி
எற்றுங்கொலைகளவைஎன்னேரமுங் கொண்டாடி
யிரவும்பகலுமோர்சாண் கும்பிக்கிரைதேடி (ஏன்)
உ. நல்லோரைக்கண்டோது சங்கஞ்செய்யாமற்றீதே
நமக்குநாள்தள்ளி நாய்போற்றிரிந்தாறுதே
செல்லாதகாரியததைச் சிந்தையிற்குறியாதே
செனனமரணவேதை தீமையையறியாதே (ஏன்)
ரு இகமதில்மானிடர்மேல் உனக்கென்ன்அபிமானம்
ஏதுக்கோடிச்செய்கிறாய்நீ சேதுவினில்ஸ்தானம்
மகிமைப்பெறக்கருதிச் செய்வானேன்தர்மதானம்
வானவர்துதிக்கும்ராம மந்தரதருமேஞானம் (ஏன்)

ஸ்ரீ னிவாசப்பெருமாள் பேரில்

பதம்-இ-ம் காம்போதி.

பல்லவி

சீநிவாசநற்றிருவடிதரிசிக்கசென்மப்பிணிகள்தீரும்

அநுபல்லவி

மாநிலந்தன்னிலே வாழும்அலர்மேலு
மங்கைபங்காளனெழி றங்குபங்கயற்பாத (சீநி)

சரணங்கள்

க மச்சமுதலாங்கூர்ம வாமனவராகனும்
அச்சுதாநந்தநந்த வாயாசெவ்வய்னுல்

பட்சமாய்பார்கடற் பள்ளிகொண்டருளிய
நிச்சயமுள்ளநம நீதிவேங்கடேசனும் (சீ)
௨ அரிகரிகிருஷ்ணனு மாந்தகல்யாணனுங்
கிரிதனையெடுத்தோனுங் கேசவமுகுந்தனும்
உறியேறிதயிர்வெண்ணெ யுகந்தமுதுண்டோனும்
பரிவுள்ள அடியார்கள் பங்கிலிருப்போனும் (சீதி)
௩ உருவமருவமாகி உளதுமிலாதாகி
முருகவிழ்துளசியை முடியிலணிவதாசீ
இருவினைதுடைத்தன்பர்க் கினிமையருளியாண்டு
சிறுவனுக்கருள்செய்யுஞ் சீதாபிராமனும் (சீதி)

ஸ்ரீரங்கநாயகர்பேரில்.

காக்ஷிபதம்-இ-ம் தோடி

பல்லவி.

வந்துகொண்டேனே-ஸ்ரீரங்கனை-சிந்தைகொண்டேனே

அநுபல்லவி.

வந்துகண்டேன்ந்தன் பந்தபாசமற
மாதவனாகிய ஆதிமூலந்தன்னை (வந்து)

சரணங்கள்.

௧ அந்தணரோதியவேத புராணமும்
ஆழ்வாரருளியபிரபந்தத் தியானமும்
சந்திரபுஷ்கரணியில் ஸ்தானஞ்செய் நேமமும்
சைவவைஷ்ணவஞ் செய்யநுஷ் டானமும் (வந்)
௨ சீதளம்மாக கருங்கற்றாண் சேர்வையும்
சிந்திக்குந்தாசர்கள் வந்தனப் பார்வையும்
ஜோதிப்பிரகாசபீதாம்பரப் போர்வையும்
துன்பமகற்றுந்திவ்விய திருவடிச் சேர்வையும் (வந்)
௩ உத்திரதேசக்கோ ஜயிகள் கூட்டமும்
உத்தமரோர்காவிரி நற்றவ நாட்டமும்
வெற்றிதரும் அனுமார்பரி யாட்டமும்
மேவும்அடியவர் தீவினை ரோட்டமும் (வந்)

ஸ்ரீராமர்பேரில்பதம்-முற்றிற்று

கார்வண்ணமாலை-முற்றும்.

—*—